

ROMÂNIA
MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL NAȚIONAL ANTICORUPȚIE
Secția de combatere a corupției
Nr. 74/P/2002

19 decembrie 2003

RECHIZITORIU

Alexandru Chiciu – procuror șef în cadrul Parchetului Național Anticorupție – Secția de combatere a corupției;

Analizând actele de urmărire penală din dosarul penal cu numărul de mai sus privind pe învinuții:

Mureșan Ioan Avram – cercetat sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de deturnare de fonduri, prev. de art. 302¹ alin.2 C.p., abuz în serviciu contra intereselor publice în formă calificată prev. de art. 248 rap. la art. 248¹ C.p., luare de mită prev. de art. 254 C.p., abuz în serviciu contra intereselor publice în formă calificată și continuată prev. de art. 248 rap. la art. 248¹ C.p. cu aplic. art. 41 alin.2 C.p. și fals intelectual prev. de art. 289 C.p.

Truță Enea Ioan – cercetat sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de deturnare de fonduri prev. de art. 302¹ alin. 2 C.p. și complicitate la luare de mită prev. de art. 26 rap. la art. 254 C.p. cu aplic. art. 41 alin.2 C.p.

Căpitanu Silvia – cercetată sub aspectul săvârșirii infracțiunii de deturnare de fonduri prev. de art. 302¹ alin.2. C.p.

Jiga Dan - cercetat sub aspectul săvârșirii infracțiunii de deturnare de fonduri prev. de art. 302¹ alin.2 C.p., luare de mită prev. de art. 254 C.p. cu aplic. art. 41 alin.2 C.p. și luare de mită prev. de art. 254 C.p., rap. la art. 6 din Legea 78/2000 cu aplic. art. 41 alin.2 C.p.

Ghiță Adrian - cercetat sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor publice în formă calificată prev. de art. 248 rap. la art. 248¹ C.p.

și făptuitorii:

Zecheru Vasile - cercetat sub aspectul săvârșirii infracțiunii de deturnare de fonduri prev. de art. 302¹ alin.2 C.p.

Vasile Radu și Isărescu Mugur - cercetați sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor publice în formă calificată prev. de art. 248 rap. la art. 248¹ C.p.,

EXPUN URMĂTOARELE:

La data de 16 octombrie 2001, Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție a solicitat Președinției României avizul de cercetare față de învinuitul Ioan Avram Mureșan, fost membru al Guvernului, fost ministru al agriculturii și alimentației cu privire la săvârșirea unei infracțiuni de abuz în serviciu contra intereselor publice în formă calificată. Urmare a solicitării procurorilor, Președintele României a avizat începerea procedurilor legale pentru urmărirea penală a învinuitului Ioan Avram Mureșan, iar Ministrul Justiției a solicitat începerea procedurii de urmărire penală, în condițiile legii, împotriva acestuia, pentru modul în care fostul ministru al agriculturii și alimentației a aprobat scoaterea de la Rezerva de stat, sub formă de împrumut, a cantității de 5000 tone ulei brut în favoarea Societății Comerciale SUN OIL SRL Râmnicul de Jos, județul Constanța.

Astfel, la data de 10 ianuarie 2002, procurorii Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție au dispus începerea urmăririi penale față de învinuitul Mureșan Ioan Avram, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de abuz în serviciu contra intereselor publice în formă calificată și continuată și fals intelectual, dar și față de Ghiță Adrian sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor publice în formă calificată și continuată. Ulterior, la data de 9 septembrie 2002, s-a dispus declinarea competenței de cercetare și soluționare a cauzei în favoarea Parchetului Național Anticorupție.

Prin Rezoluția din 28 octombrie 2002, procurorii militari din cadrul Parchetului Național Anticorupție au dispus scoaterea de sub urmărire penală în cauză față de învinuitul Ghiță Adrian și declinarea competenței de cercetare și soluționare a cauzei față de învinuitul Mureșan Ioan Avram în favoarea Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.

Această soluție a fost însă infirmată prin rezoluția din 9 decembrie 2002. Astfel, urmărirea penală a fost reluată de procurorii Secției de combatere a corupției din Parchetul Național Anticorupție.

Având în vedere cercetările efectuate într-o altă cauză aflată pe rolul Secției de combatere a corupției din Parchetul Național Anticorupție, la data de 3 februarie 2003 a fost solicitat Președinției României avizul de cercetare a învinuitului Mureșan Ioan Avram și cu privire la alte fapte, respectiv modul de utilizare a Fondurilor US-AID, privatizarea defetuoasă a două societăți agricole din județul Timiș și județul Olt, precum și în legătură cu primirea unor sume de bani, prin intermediul învinuiților Truță Enea și Jiga Dan, pentru a dispune acordarea cu prioritate a unor prime de export, precum și pentru facilitarea unor credite pentru achiziționarea de produse agricole conform Ordonanței de Urgență 31/1999 și Legii 165/1998.

La data de 21 iulie 2003, Președintele României a avizat cercetarea penală a învinuitului Mureșan Ioan Avram, fost membru al Guvernului, fost ministru al agriculturii și alimentației pentru faptele anterior menționate. Mai mult, ministrul Justiției a transmis Parchetului Național Anticorupție cererea formulată de Președintele României în vederea declanșării procedurilor legale pentru angajarea răspunderii penale a învinuitului Mureșan Ioan Avram.

Astfel, la data de 12 septembrie 2003, s-a dispus conexarea tuturor dosarelor penale privind pe învinuitul Mureșan Ioan Avram. Mai mult, prin rezoluția din 12 septembrie 2003 s-a dispus începerea urmăririi penale față de învinuitul Mureșan Ioan Avram pentru abuz în serviciu contra intereselor publice în formă calificată (în legătură cu utilizarea fondurilor US-AID), abuz în serviciu contra intereselor publice în formă calificată (în legătură cu modul de privatizare a societăților agricole Jimtim Jimbolia și Redias Redea) și luare de mită (în legătură cu primirea unor sume de bani pentru acordarea cu prioritate a unor prime de export și credite).

În aceeași cauză, având în vedere actele de urmărire penală, probele administrate atât în apărare cât și în acuzare, s-a dispus la data de 4 decembrie 2003 schimbarea încadrării juridice față de învinuitul Mureșan Ioan Avram din abuz în serviciu contra intereselor publice în formă calificată în deturnare de fonduri în legătură cu modul de utilizare a fondurilor US-AID. În aceeași cauză, s-au efectuat cercetări și față de învinuiții Căpitanu Silvia, Truță Enea Ioan și Jiga Dan, în sarcina acestora fiind reținute mai multe infracțiuni, inclusiv de corupție, așa cum vor fi prezentate în cuprinsul prezentului rechizitoriu.

SITUAȚIA DE FAPT

1. Utilizarea Fondurilor US-AID

La data de 15 decembrie 1992, între Guvernul României – reprezentat de Ministerul Finanțelor și Statele Unite ale Americii - reprezentate de Agenția pentru Dezvoltare Internațională (A.I.D.) – a fost încheiat Acordul de credit

nerambursabil pentru importul de mărfuri în baza căruia Guvernul american a acordat o donație în produse (suplimente proteice de soia) Guvernului român, urmând ca sumele rezultate din vânzarea prin licitație a acestor produse crescătorilor particulari de animale să fie depuse de beneficiar într-un cont separat - purtător de dobândă - și să fie utilizate în scopul dezvoltării cadastrale din România. Acest acord a fost aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 45 din 2 februarie 1993 publicată în Monitorul Oficial nr. 31 din 16 februarie 1993.

Potrivit secțiunii 5.5. lit.b și anexei I ale acestui acord, sumele în monedă națională încasate în urma vânzării prin licitație a suplimentelor proteice de soia trebuiau utilizate pentru "accelerarea cadastrului agricol necesar încheierii procesului de redistribuire a pământului" și, în mod deosebit, pentru modernizarea și consolidarea rețelei românești de control și de supraveghere a terenurilor și racordarea acesteia la Sistemul European de Referință (EUREF), pentru formarea și echiparea a cinci echipe speciale în domeniul măsurătorilor de tip G.P.S. (Sistem de poziționare Global) și ca sprijin financiar pentru 270 echipe specializate în măsurători tip Stație Completă.

În conformitate cu prevederile art.2 din HG nr. 45/1993, Ministerul Agriculturii și Alimentației și Ministerul Finanțelor trebuia să ia măsurile ce se impun pentru punerea în practică a prevederilor acestui acord.

Importurile de suplimente proteice de soia s-au derulat prin Centrul Internațional de Dezvoltare pentru Îngrășăminte din Statele Unite ale Americii (I.F.D.C.), iar vânzările prin licitație a acestor furaje s-au realizat în perioada iunie 1993 – februarie 1994. Trebuie subliniat și faptul că programul de licitație

după care s-au efectuat vânzările a fost organizat de Centrul Internațional de Dezvoltare pentru Îngrășăminte din Statele Unite ale Americii.

Inițial, contul purtător de dobândă, unde au fost depuse veniturile colectate pe parcursul programului de licitație, a fost deschis la Banca Agricolă SA. Soldul contului la data de 8 februarie 1994, când s-a încheiat programul de licitație, a fost de 6.083.189.000 lei, incluzând atât veniturile colectate de la câștigătorii licitațiilor, cât și dobânda aferentă până la acea dată.

La data de 05.04.1993, în baza unei convenții, Ministerul Finanțelor a delegat întreaga autoritate și responsabilitate pentru implementarea Acordului de credit nerambursabil pentru importul de mărfuri aprobat prin HG nr. 45/1993 (denumit C.I.G.A. în această convenție) Ministerului Agriculturii și Alimentației.

Potrivit art.3 pct.1 din această convenție, Ministerul Agriculturii și Alimentației s-a obligat să folosească fondurile în lei rezultate din valorificarea la intern a produselor importate, numai pentru destinațiile prevăzute în C.I.G.A. și numai după obținerea acordului în scris al Ministerului Finanțelor.

De asemenea, Ministerul Agriculturii și Alimentației s-a angajat să transmită Ministerului Finanțelor, în termen de maximum 48 de ore de la emitere, copii ale rapoartelor și documentației transmise la A.I.D. conform prevederilor C.I.G.A., să pună la dispoziția Ministerului Finanțelor, la termenele și în condițiile solicitate de acesta, toate datele și informațiile din care să rezulte corespondența tehnică purtată cu specialiștii A.I.D. pentru implementarea C.I.G.A., precum și confirmarea că fondurile valutare și în lei create prin C.I.G.A. au fost folosite conform prevederilor acordului, însoțite de rapoarte justificative și de documente de evidență financiar-contabilă.

Potrivit acestei convenții, eliberarea sumelor din contul special, pentru punerea în aplicare a prevederilor C.I.G.A., nu se putea face decât cu aprobarea Ministerului Finanțelor, după confirmarea de către A.I.D. că Ministerul Agriculturii și Alimentației și-a îndeplinit obligațiile asumate.

Începând cu data de 02.12.1997, Guvernul României a emis mai multe acte normative, prin care a instituit, în sarcina Ministerului Agriculturii și Alimentației, obligația de a utiliza în anumite scopuri Fondul de contrapartidă constituit din contravaloarea în lei a importurilor de suplimente proteice de soia realizate în baza Acordului de credit nerambursabil pentru importul de mărfuri – aprobat prin HG nr. 45/1993 – și din dobânda bonificată și capitalizată, precum și obligația de a întocmi contul de execuție pentru utilizarea acestui fond și raportul justificativ aferent.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 2 alin.1 din HG nr. 834/2 decembrie 1997, Ministerul Agriculturii și Alimentației trebuia să utilizeze Fondul de contrapartidă pentru modernizarea și consolidarea rețelei geodezice a României și racordarea la Sistemul European de Referință (EUREF), pentru formarea și echiparea a cinci echipe speciale în domeniul măsurătorilor de tip GPS (Sistem Global de Poziționare) și ca suport financiar pentru achiziționarea de echipamente, consumabile, mobilier, pentru 270 de echipe specializate în măsurători tip Stație Completă, în vederea utilizării cu eficiență a echipamentelor cu care au fost dotate prin programul PHARE.

Trebuie reținut că US-AID a fixat termen atât pentru finalizarea instalării și punerii în funcțiune a echipamentelor G.P.S., cât și pentru finalizarea modernizării și consolidării rețelei geodezice a României și racordarea acestuia la Sistemul European de Referință, ambele termene fiind comunicate Ministerului Agriculturii și Alimentației prin scrisoarea din 29.07.1997.

Astfel, așa cum rezultă din această scrisoare – înregistrată la Ministerul Agriculturii și Alimentației sub nr. 8763/31.07.1997, instalarea și punerea în funcțiune a echipamentelor trebuia să se finalizeze până la 31 martie 1998, iar organizarea și modernizarea programului de cadastru din agricultură trebuia să se finalizeze până la data de 31.12.1998 . Aceste două termene nu au fost respectate și, mai mult, nici lucrările nu s-au finalizat.

Până în luna martie 1999, Ministerul Agriculturii și Alimentației nu a solicitat Ministerului Finanțelor să-i pună la dispoziție Fondul de contrapartidă

constituit în baza Acordului de credit nerambursabil pentru importul de mărfuri aprobat prin HG nr. 45/1993, fond care, așa cum am arătat anterior, era păstrat într-un cont separat – purtător de dobândă - la Banca Agricolă SA.

Din acest considerent, prin scrisoarea nr. 341.227/17.03.1999, Ministerul Finanțelor a solicitat Ministerului Agriculturii și Alimentației să-l informeze dacă intenționa să folosească Fondul de contrapartidă în scopul stabilit prin HG nr. 834/1997, eficient și în timp util, înștiințându-l, totodată, că în caz contrar urma să fie stabilită o altă destinație a acestuia de către Guvernul României și US-AID.

La data de 30.09.1999, Fondul de contrapartidă, însumând 26.830.943.134,04 lei, a fost transferat din contul de la Banca Agricolă SA în contul Ministerului Finanțelor – Direcția Generală Trezorerie și Contabilitate Publică de la Banca Națională a României.

Ulterior, prin HG nr. 818/7 octombrie 1999, a fost stabilită o nouă destinație a Fondului de contrapartidă constituit în baza Acordului de credit nerambursabil pentru importul de mărfuri încheiat la 15.12.1992, între Guvernul României și Statele Unite ale Americii.

Astfel, potrivit art. 2 alin.1 din HG nr. 818/1999, Ministerul Agriculturii și Alimentației trebuia să utilizeze acest Fond de contrapartidă pentru modernizarea și consolidarea rețelei geodezice a României și Racordarea Sistemul European de Referință (7,56 miliarde lei), precum și ca suport financiar pentru acoperirea cheltuielilor de condiționare și depozitare a grâului ale unor producători agricoli stabiliți în baza criteriilor emise prin ordin al ministrului agriculturii și alimentației (19,24 miliarde lei).

Având în vedere că, așa cum am arătat anterior, modernizarea și consolidarea rețelei geodezice a României și racordarea acesteia la Sistemul European de Referință nu s-a finalizat până la data de 31.12.1998, US-AID nu a mai fost de acord cu utilizarea Fondului de contrapartidă în acest scop și a solicitat Ministerului Finanțelor modificarea de urgență a acestui act normativ (HG nr. 818/1999).

Astfel, art.2 alin.1 din HG nr. 818/1999 a fost modificat prin HG nr. 949/15.11.1999, care a instituit, în sarcina Ministerului Agriculturii și Alimentației, obligația de a folosi Fondul de contrapartidă, în totalitate, ca „suport financiar pentru acoperirea cheltuielilor de condiționare și depozitare a grâului ale unor producători agricoli stabiliți în baza criteriilor aprobate prin ordin al ministrului agriculturii și alimentației”. Nota de fundamentare a acestui act normativ a fost semnată și de învinuitul Mureșan Ioan Avram, în calitate de ministru al agriculturii și alimentației.

În calitatea sa de ministru, la data de 08.07.1999 (înainte de, deci, de emiterea HG nr. 818/1999), învinuitul Mureșan Ioan Avram a adresat Misiunii US-AID din România (domnului Lawrence Johnson – consilier superior pe probleme de agricultură) o scrisoare prin care a propus utilizarea Fondului de contrapartidă pentru dezvoltarea a patru ferme model privatizate. Această

scrisoare a fost înregistrată la Ministerul Agriculturii și Alimentației - Cabinet ministru sub nr. 138.123/8.07.1999.

US-AID a lăudat această preocupare a învinuitului Mureșan Ioan Avram, însă prin Scrisoarea de implementare nr.1 din 3 august 1999 – semnată de Denny Robertson, directorul misiunii din România – a insistat pentru utilizarea Fondului de contrapartidă în scopul acoperirii cheltuielilor pe care Ministerul Agriculturii și Alimentației trebuia să le suporte în vederea uscării și stocării grâului, și nu în scopul propus de învinuit în scrisoarea nr. 138.123/8.07.1999 (respectiv, pentru dezvoltarea a patru ferme model privatizate).

Scrisoarea de implementare nr.1/1999 a fost semnată și de Ionuț Mircea Costea - în calitate de secretar general adjunct al Ministerului Finanțelor, precum și de învinuitul Mureșan Ioan Avram - în calitate de ministru al agriculturii și alimentației, semnăturile acestora semnificând faptul că au acceptat termenele și condițiile acestei scrisori, fiind de acord să utilizeze Fondul de contrapartidă conform destinației stabilite de US-AID.

Cu toate acestea, la data de 10.09.1999, învinuitul Mureșan Ioan Avram, în calitate sa de ministru al agriculturii și alimentației, a adresat Ministerului Finanțelor a scrisoare prin care solicitat să se transfere în contul Ministerului Agriculturii și Alimentației, din disponibilul Fondului de contrapartidă, suma de 413.264.655 lei reprezentând lucrări de cadastru „executate și recepționate la 31.VIII.1999”. Scrisoarea a fost înregistrată la Ministerul Agriculturii și Alimentației – Cabinet ministru sub nr. 2816/IAM/10.09.1999.

Acest transfer nu s-a realizat, întrucât, așa cum am arătat anterior, US-AID nu a mai fost de acord cu utilizarea Fondului de contrapartidă pentru organizarea și modernizarea programului de cadastru din agricultură.

Această împrejurare a fost cunoscută de învinuitul Mureșan Ioan Avram, care în scrisoarea nr. 138.123/8.07.1999, adresată domnului Lawrence Johnson, a făcut referire și la acest aspect, iar prin semnarea Scrisorii de implementare nr.1/1999 emisă de US-AID a fost de acord cu utilizarea Fondului de contrapartidă pentru acoperirea cheltuielilor pe care Ministerul Agriculturii și Alimentației trebuia să le suporte în vederea uscării și stocării grâului.

În zilele de 20, 22 și 23 decembrie 1999 (după emiterea HG nr. 949/1999), învinuitul Mureșan Ioan Avram – în calitate de ministru al agriculturii și alimentației a adresat trei scrisori Ministerului Finanțelor prin care a solicitat transferul Fondului de contrapartidă în contul Ministerului Agriculturii și Alimentației.

În toate cele trei adrese, se arată că acest fond va fi utilizat ca „suport financiar pentru acoperirea cheltuielilor de condiționare și depozitare a grâului ale unor producători agricoli stabiliți în baza unor criterii emise prin ordin al ministrului agriculturii și alimentației” conform prevederilor pct.2 din anexa HG nr. 818/1999, respectiv a dispozițiilor HG nr. 949/1999.

Trebuie reținut, de asemenea, că în scrisorile nr. 3611/22.12.1999 și nr. 103462/22.12.1999 se indică drept cont al Ministerului Agriculturii și Alimentației contul nr. 0164724023 pretins a fi deschis la ING BANK ROMÂNIA, iar în scrisoarea nr. 3647/23.12.1999 se indică un alt cont, respectiv contul nr. 0164727023 pretins a fi deschis la aceeași bancă.

În fapt, în perioada 20-23.12.1999, când au fost emise aceste scrisori, Ministerul Agriculturii și Alimentației nu avea deschise aceste conturi la ING BANK ROMÂNIA. Așa cum rezultă din adresele nr. LG 905/16.12.2002 și nr. LG/CA69/16.10.2003 emise de ING BANK ROMÂNIA, contul nr. 0164727023 (indicat de învinuitul Mureșan Ioan Avram în scrisoarea nr. 3647/23.12.1999) nu a fost deschis niciodată la această bancă – nici pe numele Ministerului Agriculturii și Alimentației, nici pe numele vreunui alt potențial titular, iar contul nr. 0164724023 (indicat de învinuitul Mureșan Ioan Avram în scrisorile nr. 3611/20.12.1999 și nr. 103462/22.12.1999) a fost deschis pe numele Ministerului Agriculturii și Alimentației la data de 12.01.2000.

Văzând că la solicitările din 20 și 22 decembrie 1999 Ministerul Finanțelor nu a dat vreun răspuns favorabil, învinuitul Mureșan Ioan Avram a emis o a treia solicitare concretizată în adresa 3647 din 23.12.1999. Ceea ce aduce nou această adresă este faptul că acesteia îi este anexată un „ordin al ministrului agriculturii și alimentației” (fără a-i fi indicat numărul) privind „criteriile de acordare a suportului financiar pentru acoperirea cheltuielilor de condiționare și de depozitare a grâului ale unor producători agricoli”.

În realitate, la această adresă, Ioan Avram Mureșan a atașat ordinul său nr. 155, emis în aceeași zi – 23.12.1999, prin care acesta a dispus, invocând prevederile Acordului de credit nerambursabil pentru importul de mărfuri aprobat prin HG nr. 45/1993, cu amendamentele ulterioare încheiate cu US-AID și prevederile HG nr. 949/1999, ca sumele prevăzute pentru acoperirea cheltuielilor de condiționare și depozitare a grâului să se utilizeze, în alte scopuri, respectiv „ pentru realizarea de proiecte care să îndeplinească anumite criterii generale de performanță”.

Este semnificativ faptul că Ordinul nr.155/1999 a fost emis de învinuitul Mureșan Ioan Avram tot în ziua de 23.12.1999, când acesta a solicitat, pentru a treia oară, Ministerului Finanțelor transferul Fondului de contrapartidă în contul Ministerului Agriculturii și Alimentației, precum și faptul că acest ordin a fost atașat la scrisoarea nr. 3647/23.11.1999 prin care s-a solicitat transferul ca fiind „Ordin al Ministrului Agriculturii și Alimentației privind criteriile de acordare a suportului financiar pentru acoperirea cheltuielilor de condiționare și depozitare a grâului ale unor producători agricoli”.

Având în vedere aceste împrejurări, precum și dispozițiile HG nr. 949/1999, prin care se instituie, pe de o parte, în sarcina Ministerului Agriculturii și Alimentației obligația de a folosi Fondul de contrapartidă ca suport financiar pentru acoperirea cheltuielilor de condiționare și depozitare a grâului ale unor producători agricoli, iar, pe de altă parte, în sarcina

ministrului agriculturii și alimentației obligația de a emite un ordin prin care să stabilească criteriile de selecție a producătorilor agricoli care puteau beneficia de acest sprijin financiar, este evident că învinuitul Mureșan Ioan Avram a schimbat destinația Fondului de contrapartidă prin Ordinul nr. 155/23.12.1999, iar prin adresa 3647 din 23.12.1999 a creat Ministerului Finanțelor impresia că acest fond va fi utilizat în scopul legal stabilit.

Trebuie reținut, de asemenea, că, prin Ordinul nr. 155 din 23.12.1999, învinuitul Mureșan Ioan Avram l-a desemnat responsabil cu aducerea la îndeplinire a dispozițiilor sale pe învinuitul Truță Enea Ioan, căruia i-a atribuit calitatea de secretar general adjunct.

În fapt, așa cum rezultă din adresele nr. 55315/01.10.2003, nr. 55315/07.10.2003 și nr. 44174/22.10.2003 emise de Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului și din ordinul nr. 1460/1999 emis de învinuitul Mureșan Ioan Avram în calitate de ministru al agriculturii și alimentației, învinuitul Truță Enea Ioan nu mai îndeplinea funcția de secretar general adjunct al Ministerului Agriculturii și Alimentației la data de 23.12.1999, fiind detașat la SC Insula Mare a Brăilei SA să îndeplinească atribuțiile funcției de director general de la data de 24.09.1999, pentru o perioadă de 6 luni.

Așa cum arătat anterior, contul nr. 0164727023 indicat de învinuitul Mureșan Ioan Avram în scrisoarea nr. 3647/23.12.1999 adresată Ministerului de Finanțe nu a fost deschis niciodată la ING BANK ROMÂNIA – nici pe numele Ministerului Agriculturii și Alimentației, nici pe numele vreunei alte persoane juridice sau fizice.

Prin adresele nr. LG 900 din 11.12.2002 și LG/CA 69 din 16.10.2003, ING BANK ROMÂNIA a comunicat Parchetului Național Anticorupție că Ministerul Agriculturii și Alimentației a avut deschise patru conturi la această bancă și anume:

- contul nr. 0164720715 (pentru Euro) deschis la data de 24.05.1999;
- contul nr. 0164728910 (pentru lei), deschis la data de 7.10.1999;
- contul nr. 0164724017 (pentru USD) deschis la data de 7.10.1999;
- contul nr. 0164724023 (pentru USD) deschis la data de 12.01.2000.

Pentru contul nr. 0164720715 (EURO) au avut specimen de semnătură în bancă Pete Ștefan – secretar de stat, învinuita Căpitanu Silvia - director general la Direcția Generală de Integrare Europeană și Cooperare Internațională și Ionescu Ioana Roxana – coordonator al Unității de Gestionare a Programelor Phare (a doua semnătură).

Pentru conturile nr. 0164728910 (lei) și nr. 0164724017 (USD) au avut specimen de semnătură în bancă învinuiții Truță Enea Ioan și Căpitanu Silvia. Aceste două conturi au fost deschise la data de 07.10.1999, înainte de a fi depusă la bancă o cerere în acest sens, motiv pentru care conturile au fost capturate în sistem pe numele C.C.E. Programme Management Unit (9.505) cu sediul în București, B-dul Carol I nr.17, sector 3 – entitate din cadrul

Ministerului Agriculturii și Alimentației care avea deja deschis la ING BANK ROMÂNIA un cont pentru Euro (contul nr. 0164720715).

Ulterior, au fost depuse la bancă cererea pentru deschiderea celor două conturi (formular ING BARINGS) – înregistrată sub nr. 21.000/08.10.1999 și fișa specimenelor de semnătură – înregistrată sub nr. 21.008/14.10.1999, în care figurează drept solicitant, respectiv client, Ministerul Agriculturii și Alimentației cu sediul în București, B-dul Carol I, nr.24, sector 3. Ambele înscrisuri sunt semnate din partea Ministerului Agriculturii și Alimentației de către învinuitul Truță Enea Ioan și poartă ștampila cu amprenta „secretar general adjunct”.

Deși, așa cum am arătat anterior, învinuitul Truță Enea Ioan a fost detașat de la data de 24.09.1999, pentru o perioadă de 6 luni la SC Insula Mare a Brăilei SA pentru a îndeplini atribuțiile funcției de director general, acesta și-a atribuit pe nedrept calitatea de secretar general adjunct al Ministerului Agriculturii și Alimentației la semnarea cererii pentru deschiderea conturilor nr. 0164728910 și nr. 0164724017 și a fișei specimenelor de semnătură.

La sediul ING BANK ROMÂNIA au fost depuse, de asemenea, Ordinul nr. 20997 din 06.10.1999 privind înființarea Unității de Management a Proiectului pentru accelerarea privatizării societăților comerciale de stat din domeniul agricol emis de învinuitul Mureșan Ioan Avram, în calitate de ministru al agriculturii și alimentației, fără anexă, precum și un contract de colaborare având ca obiect acordarea de sprijin financiar de către ACDI/VOCA Unității de Management din cadrul Ministerului Agriculturii și Alimentației pentru implementarea proiectului de privatizare a fermelor de stat – contract semnat din partea Ministerului Agriculturii și Alimentației de către învinuitul Truță Enea Ioan.

În fapt, așa cum rezultă din adresele 44100/27.10.2003 și nr. 55315/07.10.2003 emise de Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, Unitatea de Management a Proiectului pentru accelerarea privatizării societăților comerciale de stat din domeniul agricol nu a funcționat în cadrul acestui minister. De asemenea, în cursul anului 1999, pentru ordinele ministrului agriculturii și alimentației s-au utilizat numere de la 1001 la 1689, iar ordinul nr. 20997/1999 privind înființarea Unității de Management a Proiectului pentru accelerarea privatizării societăților comerciale de stat din domeniul agricol și anexa acestuia nu există în arhiva ministerului.

La conturile Ministerului Agriculturii și Alimentației nr. 0164728910 și nr. 0164724017 a avut acces și făptuitorul Zecheru Vasile – fost director la Societatea Națională Cai de Rasă SA București – fără a avea specimen de semnătură în bancă. Prin adresa nr. 21.023 din 26.10.1999 semnată de învinuita Căpitanu Silvia, adresă ce poartă antetul „Ministerul Agriculturii și Alimentației – Cabinet secretar general adjunct – Unitatea de Management Proiect” și ștampila cu amprenta „secretar general adjunct”, s-a comunicat ING BANK ROMÂNIA că Zecheru Vasile era împuternicit să efectueze

următoarele acte: să prezinte la ghișeul băncii ordinele de plată în USD și ROL; să ridice de la ghișeul băncii extrasele de cont și orice alte documente, inclusiv comunicări ale băncii; să prezinte documentele corespunzătoare pentru schimbarea USD în ROL și/sau ROL în USD; să completeze, să semneze și să prezinte CEC-uri pentru ridicarea de numerar în USD și/sau ROL; să ridice de la casieria băncii sumele în USD și/sau ROL; să completeze și să semneze ordinele de plată în numele și pentru Unitatea de Management Proiect din cadrul Ministerului Agriculturii și Alimentației.

Referitor la contul nr. 0164724023 (pentru USD), este de precizat că deschiderea acestui cont s-a realizat la data de 12.01.2000. În acest sens au fost depuse la bancă adresa nr. 21.052/14.12.1999 semnată de învinuitul Truță Enea Ioan, prin care s-a solicitat deschiderea contului pentru derularea proiectului „Studiu pentru depozitarea cerealelor” și s-a făcut cunoscut băncii că acest nou cont va fi gestionat de aceleași persoane care au acces la contul nr. 0164728910, precum și o cerere pentru deschiderea contului – formular ING BARINGS semnată de Zecheru Vasile, neștampilată și nedată – semnată din partea Ministerului Agriculturii și Alimentației.

Așa cum rezultă din adresa nr. LG 905/16.12.2002 emisă de ING BANK ROMÂNIA, prin contul Ministerului Agriculturii și Alimentației nr. 0164724023 nu s-a efectuat nici o tranzacție.

La data de 11.01.2000 contul Ministerului Agriculturii și Alimentației nr. 0164728910 de la ING BANK ROMÂNIA a fost alimentat cu suma de 28.166.113.888,51 lei, prin transfer din contul Ministerului Finanțelor – Direcția Generală Trezorerie și Contabilitate Publică nr. 361180000302 deschis la BNR (comisionul perceput de banca beneficiarului pentru această tranzacție a fost de 150.000 lei). Tranzacția a fost efectuată cu titlu de „transfer sold cont SUA – AID cf. Nota 346226”.

Anterior, în perioada 28.10.1999 – 04.01.2000, prin contul Ministerului Agriculturii și Alimentației nr. 0164728910 de la ING BANK ROMÂNIA s-au efectuat operațiuni de încasări și plăți, astfel că la data de 11.01.2000, înainte de realizarea transferului Fondului de contrapartidă, contul prezenta un sold creditor în sumă de 81.785,99 lei.

Ordinul de plată nr. 32 din 6.01.2000, pus la dispoziția Parchetului Național Anticorupție de ING BANK ROMÂNIA ca fiind documentul în baza căruia s-a realizat transferul sumei de 28.166.113.888,51 lei din contul Ministerului Finanțelor în contul Ministerului Agriculturii și Alimentației, nu este semnat și ștampilat de vreun funcționar al B.N.R. la rubrica „primirea/acceptarea”. De asemenea, în acest ordin de plată este înscris prin dactilografare, la rubrica destinată beneficiarului, contul nr. 0164724023 (contul pentru USD al Ministerului Agriculturii și Alimentației deschis la ING BANK ROMÂNIA ulterior, la data de 12.01.2000), iar în continuarea acestuia este înscris olograf numărul 8910 (terminația contului pentru lei al Ministerului

Agriculturii și Alimentației de la aceeași bancă – cont în care s-a și transferat Fondul de contrapartidă).

La data de 24.04.2000, contul Ministerului Agriculturii și Alimentației nr. 0164728910 de la ING BANK ROMÂNIA a mai fost alimentat cu suma de 760.103.782,09 lei, cu titlu de „dobândă la disponibil credit US-AID cf. Nota 632670”, tot prin transfer din contul Ministerului Finanțelor – Direcția Generală Trezorerie și Contabilitate Publică nr. 361180000302 deschis la BNR (comisionul perceput de banca beneficiarului pentru această tranzacție a fost de 150.000 lei).

Așa cum rezultă din Nota nr. 632670/18.04.2000 emisă de Ministerul Finanțelor – Direcția Generală Trezorerie și Contabilitate Publică, suma de 760.103.782,09 lei reprezintă dobânda aferentă disponibilului din Fondul de contrapartidă pentru perioada 01.10.1999 – 09.01.2000.

Transferul s-a realizat în baza ordinului de plată nr. 311/19.04.2000 în care, de asemenea, la rubrica rezervată beneficiarului, este înscris prin dactilografare contul nr. 0164724023 (contul pentru USD al Ministerului Agriculturii și Alimentației de la ING BANK ROMÂNIA), iar deasupra ultimelor patru cifre este înscris olograf numărul 8910 (terminația contului pentru lei al Ministerului Agriculturii și Alimentației de la aceeași bancă).

Așadar, din contul Ministerului Finanțelor – Direcția Generală Trezorerie și Contabilitate Publică, s-a virat în contul Ministerului Agriculturii și Alimentației nr. 0164728910 al de la ING BANK ROMÂNIA, în zilele de 11.01.2000 și 24.04.2000 suma totală de 28.926.217.670,60 lei, reprezentând disponibil din Fondul de contrapartidă constituit din contravaloarea în lei a importului de mărfuri realizat în baza Acordului de credit nerambursabil pentru importul de mărfuri – încheiat la 15.12.1992 între Guvernul României și Guvernul Statelor Unite ale Americii și aprobat prin HG nr. 45/1993 – și din dobânda bonificată și capitalizată.

În perioada 13.01.2000 – 29.06.2000, din acest disponibil au fost constituite la ING BANK ROMÂNIA mai multe depozite. Dobânzile aferente acestor depozite totalizează 581.471.292,72 lei, sumă care a fost vărsată la Fondul de contrapartidă.

În principal, contractele de constituire de depozite au fost semnate în numele și pentru Ministerul Agriculturii și Alimentației de către făptuitorul Zecheru Vasile, excepție făcând cel din 24.01.2000 care a fost semnat de învinuita Căpitanu Silvia. Unele dintre aceste contracte nu sunt ștampilate, pe acestea fiind făcută mențiunea „valabil fără ștampilă” în dreptul semnăturii făptuitorului Zecheru Vasile.

Fondul de contrapartidă constituit în baza Acordului de credit nerambursabil pentru importul de mărfuri încheiat între Guvernul României și Statele Unite ale Americii la 15.12.1992 – aprobat prin HG nr. 45/1993, în sumă totală 29.507.788.963,32 lei (din care: 28.926.217.670,60 lei reprezintă disponibilul transferat din contul Ministerului Finanțelor – Direcția Generală

Trezorerie și Contabilitate Publică de la B.N.R. în zilele de 11.01.2000 și 24.04.2000, iar 581.471.292,72 lei reprezintă dobânda aferentă depozitelor constituite la ING BANK ROMÂNIA din acest disponibil) a fost utilizat în perioada 13.01.2000 – 27.07.2000, contrar prevederilor HG nr. 949/1999, după cum urmează:

I. La data de 24.01.2000, în baza unui ordin de cumpărare valută semnat de învinuita Căpitanu Silvia, a fost schimbată suma de 22.938.860.000 lei în 1.246.000 dolari SUA, care au fost transferați în contul Ministerului Agriculturii și Alimentației nr. 0164724017 de la ING BANK ROMÂNIA.

La aceeași dată, 24.01.2000, din acest cont al Ministerului Agriculturii și Alimentației au fost transferați 1.240.558,81 USD (echivalentul a 22.838.632.462,10 lei) în contul unui offshore, CALTECH TRADING LTD din Limassol – Cipru, cu titlu de „servicii consultanță”, iar 1.341,90 USD au fost folosiți pentru plata comisionului perceput de bancă pentru această plată externă.

Restul de 4.102,29 USD proveniți din schimbul valutar menționat anterior au fost păstrați în contul nr. 0164724017 până la data de 27.07.2000 când au fost schimbați în lei, iar suma rezultată a fost transferată în contul nr. 0164728910.

Ordinul de plată și dispoziția de plată valutară externă (seria D nr. 11342) în baza cărora s-a realizat această plată externă au fost semnate de învinuita Căpitanu Silvia și poartă ștampila Ministerului Agriculturii și Alimentației cu amprenta „secretar general adjunct”. Ordinul de plată a fost completat de martora Mărgărit Mihaela Roxana, care la acea vreme îndeplinea funcția de ofițer de cont (customer services) la Departamentul Clientelă al ING BANK ROMÂNIA.

Pentru justificarea acestui transfer, au fost depuse la bancă contractul de consultanță nr. MACAL/991202 din 18.01.2000 încheiat între Ministerul Agriculturii și Alimentației și Caltech Trading LTD din Cipru, precum și factura externă nr. C00118 din 20.01.2000 emisă de acest offshore.

În ceea ce privește contractul de consultanță sus-menționat, al cărui conținut a fost tradus în limba română, este de reținut că la pct. 1 se menționează că acesta reprezintă întreaga înțelegere dintre părți privind oferirea de hardware și de servicii de către furnizor (Caltech Trading LTD) beneficiarului (Ministerul Agriculturii și Alimentației) și înlocuiește orice alte posibilități de comunicare fie orale sau scrise, reprezentări sau aranjamente cu privire la acest subiect, precum și că beneficiarul cunoaște faptul că nu se acordă încredere nici unei reprezentări și că nici o reprezentare nu este recunoscută în această înțelegere. La pct.2.1 se precizează drept scop al livrării activitățile de tratare a semințelor din România, iar la pct.5.1 este specificat prețul total al contractului - echivalentul în USD a 27 miliarde lei, termenul de plată stipulat în contract fiind de 5 zile lucrătoare de la data semnării acestuia. La pct.5.3 se menționează că acest contract devine valid doar după confirmarea

plății în întregime a prețului, iar la pct.5.4 se prevede că beneficiarul poate oferi servicii înapoi furnizorului în valoare de maxim 3 miliarde lei – sumă ce va fi reținută în avans din preț.

În anexa I a contractului sunt enumerate serviciile pe care s-a obligat să le presteze furnizorul și anume: prevederi privind analiza situației locațiilor fermelor adecvate constituirii depozitelor de semințe, exemple de servicii privind activitățile de conservare a semințelor în construcțiile rezervelor de stat, prevederi privind serviciile tehnice de analizare a mostrelor și a datelor diferitelor tehnologii de uscare și depozitare, asistență în diseminarea informației privind dimensiunile optime și locațiile noilor sisteme de depozitare a semințelor și asistență în utilizarea echipamentului de testare a facilităților de livrare în România și pentru finalizare. Aceleași servicii sunt enumerate și în factura externă, al cărei conținut a fost tradus, de asemenea, în limba română.

În anexa II a contractului sunt enumerate serviciile ce pot fi aduse înapoi furnizorului de către beneficiar și anume: schema competitivă, raportul măsurătorilor de teren și strategia de privatizare a companiilor de stat.

Învinuita Căpitanu Silvia a arătat în declarațiile sale că nu a participat la negocierea contractului de consultanță încheiat între Ministerul Agriculturii și Alimentației și Caltech Trading LTD din Cipru, ci doar a semnat și ștampilat acest contract, precum și ordinul de plată și dispoziția de plată valutară externă la sediul ING BANK ROMÂNIA. Tot la sediul băncii susține că a dat și acceptul de plată al facturii externe emise de Caltech Trading LTD din Cipru.

Inițial, în declarația din 07.07.2003, învinuita Căpitanu Silvia a afirmat că aceste documente i-au fost prezentate spre semnare de către făptuitorul Zecheru Vasile, care a însoțit-o la bancă, iar ulterior, în declarațiile din 30.10.2003, 4.11.2003 și 18.11.2003, și-a retractat această afirmație, susținând că documentele i-au fost prezentate spre semnare de către martora Mărgărit Mihaela Roxana.

Cu privire la acest aspect, martora Mărgărit Mihaela Roxana – fost ofițer de cont (customer services) la Departamentul Clientelă al ING BANK ROMÂNIA – neagă afirmațiile învinuitei Căpitanu Silvia, declarând că, în momentul în care s-au prezentat la ghișeu la bancă, învinuita și făptuitorul Zecheru Vasile aveau asupra lor contractul de consultanță, factura externă și dispoziția de plată valutară externă, iar ordinul de plată – formular ING BARINGS a fost completat de către ea (de către martora) la rugămintea acestora.

Învinuita Căpitanu Silvia a declarat, de asemenea că a semnat și ștampilat documentele sus-menționate din dispoziția învinuitului Truță Enea Ioan, dar acesta din urmă a negat, în declarațiile sale, această afirmație a învinuitei, susținând că nu putea să-i dea o astfel de dispoziție întrucât la data realizării transferului, 24.01.2000, nu mai îndeplinea funcția de secretar general adjunct la Ministerul Agriculturii și Alimentației, fiind detașat la SC Insula Mare a Brăilei SA, să exercite atribuțiile funcției de director general.

Inițial, în declarația din 30.10.2003, învinuita Căpitanu Silvia a afirmat că în momentul semnării contractului de consultanță nu a cunoscut conținutul acestuia, iar ulterior, în declarația din 18.11.2003, a afirmat că a citit contractul, înainte de a-l semna, luând astfel cunoștință despre conținutul lui.

Afirmații contradictorii au fost făcute de învinuita Căpitanu Silvia în propriile declarații și cu privire la alte aspecte. Astfel, în declarația din 04.11.2003 și la confruntarea acesteia cu învinuitul Truță Enea Ioan din 18.11.2003, învinuita a declarat că firma de consultanță Caltech Trading LTD din Cipru a fost aleasă de Lawrence Johnson – reprezentant al US-AID, precum și că a cunoscut acest fapt înainte de realizarea plății externe, iar în declarația din 18.11.2003, dată după efectuarea confruntării, învinuita a susținut că în momentul semnării contractului de consultanță nu auzise de Caltech Trading LTD din Cipru, amănunte despre această fiindu-i date ulterior de Lawrence Johnson.

Spre deosebire de învinuita Căpitanu Silvia, învinuitul Truță Enea Ioan a făcut referire, în declarațiile sale, la o firmă de consultanță americană (pe care nu a nominalizat-o), pretinzând că aceasta a fost selecționată de US-AID pentru elaborarea studiilor ce făceau obiectul programului „depozitarea cerealelor”.

Așa cum rezultă din adresa emisă la 13.11.2003 de Agenția Statelor Unite pentru Dezvoltare Internațională – Minisunea în România, US-AID nu a auzit niciodată de firma de consultanță Caltech Trading LTD din Cipru și nici nu a primit vreun raport provenit de la aceasta.

De asemenea, US-AID atestă prin adresa sus-menționată că Scrisoarea de implementare din 03.08.1999 conține singurul acord final oficial cu privire la utilizarea Fondului de contrapartidă, conținutul acestei scrisori fiind reflectat în HG nr. 949/1999.

Mai mult, trebuie precizat, că așa cum rezultă din adresa nr. 55315/07.10.2003 emisă de Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, în arhiva acestui minister nu există nici un document referitor la derularea contractului nr. MACAL/991202 din 18.01.2000 încheiat între firma Caltech Trading LTD din Cipru și Ministerul Agriculturii și Alimentației.

II. În perioada 13.01.2000 – 27.07.2000, din disponibilul Fondului de contrapartidă, constituit în baza Acordului de credit nerambursabil pentru importul de mărfuri aprobat prin HG nr. 45/1993, a fost retrasă sub formă de numerar suma totală de 2.965.212.000 lei cu titlu de plată colaboratori și cheltuieli diverse, fără a se prezenta documente justificative la casieria băncii.

Banii au fost ridicați de la ING BANK ROMÂNIA de către făptuitorul Zecheru Vasile, care a și semnat în numele Ministerului Agriculturii și Alimentației toate cererile de retragere de numerar.

În declarația din 08.07.2003, făptuitorul Zecheru Vasile a precizat că, în cursul anului 1999, învinuitul Mureșan Ioan Avram, în calitate de ministru al

agriculturii și alimentației, a emis un ordin prin care l-a nominalizat ca specialist în cadrul unei Unități de Management Proiect.

De asemenea, făptuitorul Zecheru Vasile a declarat că sumele retrase în numerar „au fost utilizate, conform dispoziției ordonatorului de credit, dl. TRUȚĂ ENEA, sau înlocuitor, d-na CĂPITANU SILVIA, în marea lor majoritate pentru plata drepturilor salariale”.

Față de această afirmație este de precizat că, la acea vreme, învinuitul Mureșan Ioan Avram a avut calitatea de ordonator de credite pentru fondurile Ministerului Agriculturii și Alimentației, și nu învinuita Căpitanu Silvia sau învinuitul Truță Enea Ioan, cum susține făptuitorul Zecheru Vasile.

Învinuita Căpitanu Silvia a declarat că toate sumele retrase în numerar din contul Ministerului Agriculturii și Alimentației de la ING BANK ROMÂNIA au fost folosite „pentru plata colaboratorilor menționați în anexa Ordinului nr. 20997/1999 emis de Ioan Avram Mureșan în calitate de ministru al agriculturii și alimentației”, precum și că din acești bani a fost remunerată și ea, timp de 8-9 luni, cu câte circa 80 milioane lei pe lună.

Așa cum am arătat anterior, Ordinul nr. 10997/1999 privind înființarea Unității de Management a Proiectului pentru accelerarea privatizării societăților comerciale de stat din domeniul agricol și anexa acestuia – emise de învinuitul Mureșan Ioan Avram, în calitate de ministru al agriculturii și alimentației – nu există în arhiva Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, iar Unitatea de Management a Proiectului menționată nu a funcționat în cadrul acestui minister.

În context, chiar învinuitul Truță Enea Ioan a arătat în declarațiile sale că pentru proiectul „accelerarea privatizării societăților comerciale de stat din domeniul agricol” nu a fost constituită o Unitate de Management distinctă ci acest studiu a fost realizat în cadrul Unității de Management a Proiectului privind depozitarea cerealelor, iar sumele ridicate în numerar din contul Ministerului Agriculturii și Alimentației de la ING BANK au fost utilizate pentru plata indemnizațiilor membrilor acestui U.M.P.

III. În perioada 19.01.2000 – 03.05.2000, din contul Ministerului Agriculturii și Alimentației nr. 0164728910 de la ING BANK ROMÂNIA a fost transferată suma totală de 1.456.114.329 lei în conturile unor societăți comerciale și fundații, contrar prevederilor HG nr. 949/1999, după cum urmează:

1. În zilele de 19 și 20.01.2000, a fost transferată suma totală de 1.000.264.655 lei în contul ICOTA (fost IGFCOT) cu titlu de contravaloare a unor lucrări de modernizare și consolidare a rețelei geodezice a României, în baza unor ordine de plată semnate de făptuitorul Zecheru Vasile.

Pentru plata acestor lucrări au fost emise factura nr. 2229038 din 26.08.1999 în valoare de 463.264.655 lei și factura nr. 2229365 din 19.01.2000 în valoare de 537.000.000 lei.

În acest context, trebuie reținut faptul că, anterior, prin adresa nr. 2816/IAM/10.08.1999 semnată de învinuitul Mureșan Ioan Avram în calitate de ministru al agriculturii și alimentației, prin adresa nr. 131.700/26.08.1999 semnată de învinuitul Jiga Dan în calitate de director general la Direcția Generală Economică și Relații Bugetare și prin adresa nr. 16657/24.09.1999 semnată de Tănăsioiu Dragoș în calitate de secretar general, s-a solicitat Ministerului Finanțelor să se transfere în contul Ministerului Agriculturii și Alimentației disponibil din Fondul de contrapartidă, constituit în baza Acordului de credit nerambursabil pentru importul de mărfuri aprobat prin HG nr. 45/1993, pentru plata unor lucrări de cadastru executate în prima etapă a contractului nr. 14/1999 încheiat între acest din urmă minister și Institutul de Geodezie, Fotogrametrie, Cartografie și Organizarea Teritoriului (IGFCOT), dar acest transfer nu s-a realizat întrucât US-AID nu a mai fost de acord cu utilizarea acestui Fond de contrapartidă pentru organizarea și modernizarea programului de cadastru.

Motivul nerealizării acestui transfer a fost comunicat Ministerului Agriculturii și Alimentației atât de Ministerul Finanțelor (prin scrisoarea nr. 344.080/06.09.1999), cât și de US-AID (prin scrisoarea din 22.09.1999).

2. În zilele de 24.01.2000 și 03.05.2000, a fost transferată suma totală de 138.301.487 lei în contul SC ALSYS DATA SRL, în baza unor ordine de plată semnate de învinuita Căpitanu Silvia.

3. La data de 09.03.2000, a fost transferată în contul SC MOBEXPERT GROUP SRL suma de 118.977.390 lei, în baza unui ordin de plată semnat de făptuitorul Zecheru Vasile.

4. În zilele de 09.03.2000 și 21.03.2000, a fost transferată suma totală de 159.570.797 lei în contul SC TREND IMPORT EXPORT SRL, în baza unor ordine de plată semnate de învinuita Căpitanu Silvia.

5. În zilele de 28.01.2000, 03.03.2000 și 31.03.2000, a fost transferată în contul Fundației CRIMM suma totală de 39.000.000 lei, în baza unor ordine de plată semnate de învinuita Căpitanu Silvia.

Așadar, transferul celor 1.456.114.329 lei din contul Ministerului Agriculturii și Alimentației în conturile societăților comerciale sus-menționate și Fundației CRIMM s-a realizat în baza unor ordine de plată semnate de învinuita Căpitanu Silvia și de făptuitorul Zecheru Vasile.

Astfel, în baza ordinelor de plată semnate de învinuita Căpitanu Silvia au fost transferați 336.872.284 lei în conturile SC ALSYS DATA SRL, SC TREND

IMPORT EXPORT SRL și Fundației CRIMM, iar în baza ordinelor de plată semnate de făptuitorul Zecheru au fost transferați 1.119.242.045 lei în conturile ICOTA (fost IGFCOT) și SC MOBEXPERT GROUP SRL.

Cu excepția ordinului de plată fără număr din 09.03.2000, prin care s-a dispus transferul sumei de 118.977.390 lei din contul Ministerului Agriculturii și Alimentației în contul SC MOBEXPERT GROUP SRL, care este neștampilat, toate celelalte ordine de plată poartă ștampila cu amprenta „secretar general adjunct”.

Cu privire la aceste plăți, învinuita Căpitanu Silvia susține în declarațiile sale că ele s-au realizat cu știința reprezentanților US-AID.

Inițial, în declarația din 94.11.2003, învinuita Căpitanu Silvia a afirmat că plățile s-au efectuat conform unei înțelegeri prealabile dintre Lawrence Johnson – reprezentantul US-AID și învinuitul Truță Enea Ioan, iar ulterior, la confruntarea din 18.11.2003, învinuita a declarat că un alt reprezentant al US-AID, respectiv Viorel Marin, a selecționat societățile comerciale și fundația în favoarea cărora s-au efectuat plățile și tot el l-a informat pe învinuitul Truță Enea Ioan despre acest fapt.

Față de aceste afirmații ale învinuitei Căpitanu Silvia, este de precizat că US-AID a comunicat Parchetului Național Anticorupție, prin adresa din 13.11.2003, că nu a fost informat cu privire la modul de utilizare a Fondului de contrapartidă, precum și că singurul acord final oficial cu privire la utilizarea acestui fond este cel cuprins în Scrisoarea de implementare nr.1 din 03.08.1999, al cărei conținut a fost reflectat ulterior în HG nr. 949/1999.

Învinuita Căpitanu Silvia arată, de asemenea, în declarațiile sale că de la SC MOBEXPERT GROUP SRL s-a achiziționat mobilier pentru Agenția Domeniilor Statului, de la SC ALSYS DATA SRL și SC TREND IMPORT EXPORT SRL s-au achiziționat echipamente de birotică și tehnică de calcul, iar de la Fundația CRIMM s-au achiziționat servicii de internet.

În declarația din 04.11.2003, învinuita Căpitanu Silvia a afirmat că toate ordinele de plată erau completate în momentul în care le-a semnat și ștampilat, în timp ce martora Mărgărit Mihaela Roxana - fost ofițer de cont (customer services) la Departamentul Clientelă al ING BANK ROMÂNIA a declarat că, în unele situații, ea a completat ordinele de plată la sediul băncii, fiindu-i prezentate de Zecheru Vasile în alb, doar semnate și ștampilate.

IV. În perioada 24.01.2000 – 27.07.2000, din contul Ministerului Agriculturii și Alimentației nr. 0164728910 de la ING BANK ROMÂNIA a fost transferată suma totală de 2.217.047.556 lei în contul Trezoreriei Sectorului 3 și Inspectoratului de Stat Teritorial pentru Handicapați (I.S.T.P.H.) cu titlu de impozit pe venit, CASS și contribuție pentru handicapați, contrar prevederilor HG nr. 949/1999, în baza unor ordine de plată semnate de învinuții Căpitanu Silvia și Truță Enea Ioan.

Astfel, în conturile Trezoreriei Sectorului 3 și I.S.T.P.H. au fost transferați 2.151.259.508 lei în baza ordinelor de plată semnate de învinuita Căpitanu Silvia și 65.788.048 lei în baza ordinelor de plată semnate de învinuitul Truță Enea Ioan, toate aceste instrumente de plată purtând ștampila Ministerului Agriculturii și Alimentației cu amprenta „secretar general adjunct”.

Învinuita Căpitanu Silvia a arătat în declarațiile sale că a semnat și ștampilat aceste ordine de plată din dispoziția învinuitului Truță Enea Ioan, în timp ce acesta din urmă a negat afirmațiile învinuitei, susținând că nu putea să-i dea o astfel de dispoziție întrucât la datele la care s-au efectuat plățile nu mai îndeplinea funcția de secretar general adjunct la Ministerul Agriculturii și Alimentației.

Ambii învinuiți susțin că ordinele de plată erau completate în momentul în care le-au semnat, în timp ce martora Mărgărit Mihaela Roxana a declarat că, în unele situații, ea a completat documentele, ce i-au fost prezentate de făptuitorul Zecheru Vasile, semnate și ștampilate.

În declarația din 11.11.2003, învinuitul Truță Enea Ioan a afirmat că a semnat ordinele de plată, în baza cărora s-a realizat transferul de disponibilități bănești din contul Ministerului Agriculturii și Alimentației în conturile Trezoreriei Sectorului 3 și I.S.P.T.H., din dispoziția reprezentantului US-AID, Viorel Marin.

Față de această afirmație a învinuitului, trebuie reținut că, așa cum am arătat anterior, prin adresa din 13.11.2003, US-AID a comunicat Parchetului Național Anticorupție că nu a fost informat cu privire la modul de utilizare a Fondului de contrapartidă, precum și că singurul acord final oficial cu privire la utilizarea acestui fond este cel cuprins în Scrisoarea de implementare nr.1 din 03.08.1999, al cărui conținut a fost reflectat ulterior în HG nr. 949/1999.

V. Restul banilor, până la concurența sumei de 29.507.688.963,32 lei, au fost folosiți pentru plata comisioanelor percepute de ING BANK ROMÂNIA pentru tranzacțiile menționate anterior.

Este de reținut, totodată, că toate aceste tranzacții, respectiv transferul disponibilului Fondului de contrapartidă constituit în baza Acordului de credit nerambursabil pentru importul de mărfuri – aprobat prin HG nr. 45/1993 din contul Ministerului Finanțelor în contul Ministerului Agriculturii și Alimentației și plățile efectuate din acest Fond de contrapartidă nu au fost înregistrate în contabilitate.

De asemenea, contrar dispozițiilor art.2 alin.2 din HG nr. 818/1999 modificată prin HG 949/1999, nu a fost întocmit contul de execuție pentru utilizarea Fondului de contrapartidă și nici raportul justificativ al acesteia.

Așa cum rezultă din adresele nr. 46203/28.07.2003, 55315/07.10.2003, 79129/16.10.2003 și din nota nr. 48718/26.06.2001 emise de Ministerul

Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, în arhiva acestui minister nu există documentația privind utilizarea Fondului de contrapartidă constituit în baza Acordului de credit nerambursabil pentru importul de mărfuri – aprobat prin HG nr. 45/1993.

Învinuții Căpitanu Silvia și Truță Enea Ioan au arătat, în declarațiile lor, că extrasele de cont aferente plăților efectuate din acest Fond de contrapartidă au fost ridicate de la ING BANK ROMÂNIA de către făptuitorul Zecheru Vasile, iar apoi au fost transmise la US-AID.

În plus, învinuita Căpitanu Silvia a afirmat, în declarația din 04.11.2003, că Lawrence Johnson – reprezentantul US-AID a folosit extrasele de cont și documentele în baza cărora s-au efectuat aceste plăți pentru întocmirea „rapoartelor periodice privind derularea Acordului CIGA”.

Afirmațiile învinuitei sunt nerale.

Trebuie reținut faptul că, prin adresa din 13.11.2003, US-AID a comunicat Parchetului Național Anticorupție că nu a fost informat cu privire la modul de utilizare a Fondului de contrapartidă constituit în baza Acordului de credit nerambursabil pentru importul de mărfuri – aprobat prin HG nr. 45/1993 – și nici nu a primit de la Ministerul Agriculturii și Alimentației rapoarte privind plățile realizate din acest fond.

Astfel, prin deturnarea destinației Fondului de contrapartidă (prin folosirea banilor în alte scopuri decât cele arătate de HG 949/1999) și cheltuirea sumelor în lei aferente împrumutului extern acordat de US-AID a fost creat un prejudiciu în dauna Ministerului Agriculturii și Alimentației în sumă de 29.507.688.963,99 lei.

MIJLOACE DE PROBĂ

- *Acordul de credit nerambursabil pentru importul de mărfuri încheiat între Guvernul României și Statele Unite ale Americii la 15.12.1992;*
- *Ordinul Ministrului Agriculturii și Alimentației nr. 155 din 23.12.1999;*
- *adresele nr. 3611/20.12.1999, 103462/22.12.1999 și 3647/23.12.1999 emise de Ministerul Agriculturii și Alimentației și anexele acestora;*
- *documentele transmise de ING BANK ROMÂNIA (extrase de cont, ordine de plată, cereri de constituire depozite, cereri de retragere de numerar, ordine de cumpărare valută, contractul de consultanță încheiat între Ministerul Agriculturii și Alimentației și Caltech Trading LTD din Cipru, dispoziția de plată valutară externă și alte documente);*
- *documentele transmise de US-AID – Misiunea din România cu adresa din 10.11.2003;*

- adresa din 13.11.2003 emisă de Agenția Statelor Unite pentru Dezvoltare Internațională – Misiunea din România;
- documentele transmise de Ministerul Finanțelor;
- rapoartele de revizie financiară întocmite de PRICE WATERHOUSE COOPERS;
- darea de seamă contabilă încheiată la 31 decembrie 2000 de Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, la care sunt atașate, printre altele bilanțul contabil și anexele acestuia;
- adresele emise de Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului;
- adresele emise de Banca Națională a României;
- raportul de constatare întocmit de specialistul Parchetului Național Anticorupție;
- declarațiile martorilor Mărgărit Mihaela Roxana, Nicolaescu Cristina, Lef Laura Maria, Ticu Daniela, Calomfirescu Ștefan Bogdan, Mateescu Mihai Dan și Rusuleanu Cristina;
- declarațiile învinuiților Mureșan Ioan Avram, Truță Enea Ioan, Căpitanu Silvia și Jiga Dan;
- declarația făptuitorului Zecheru Vasile.

ANALIZA MIJLOACELOR DE PROBĂ

Actele de urmărire penală administrate în cauză au demonstrat faptul că Fondul de contrapartidă constituit din contravaloarea în lei a ajutorului nerambursabil primit din partea Statelor Unite ale Americii, ce includea dobânda bonificată și capitalizată, a fost folosit contrar scopului dat de legislația în vigoare.

Astfel, potrivit HG nr. 949 din 15 noiembrie 1999, suma prevăzută de HG nr. 818/1999 trebuia utilizată în totalitate de Ministerul Agriculturii și Alimentației ca suport financiar pentru acoperirea cheltuielilor de condiționare și depozitare a grâului ale unor producători agricoli stabiliți în baza unor criterii aprobate prin ordin al ministrului agriculturii și alimentației. Învinuitul Mureșan Ioan Avram, în calitate sa de ministru al agriculturii și alimentației, avea obligația de a emite ordine care să se armonizeze cu legislația în vigoare la data emiterii lor; cu alte cuvinte, învinuitul trebuia să stabilească prin ordin acele criterii pentru acoperirea cheltuielilor de condiționare și depozitare a grâului ale unor producători agricoli. Prevederile actului normativ anterior menționat, erau bine cunoscute de către învinuit. Acest fapt rezultă atât din analiza celor trei adrese de solicitare transfer emise către Ministerul Finanțelor, cât și din faptul că Mureșan Ioan Avram a întărit necesitatea transferului fondului prin invocarea unui ordin care ar fi trebuit să corespundă dispozițiilor HG 949/1999. Faptul că învinuitul nu a indicat numărul ordinului, coroborat cu faptul că acesta a fost emis în chiar ziua redactării adresei, faptul

că ordinul ministrului nu figurează înregistrat în arhivele Ministerului Agriculturii, nu a fost adus la cunoștința direcțiilor de specialitate din minister ci doar la cunoștința persoanelor care au utilizat, la rândul lor, bani din Fondul de contrapartidă, demonstrează, o dată în plus, caracterul intenționat al acțiunilor învinuiților. Mai mult, chiar nota de fundamentare a HG nr. 949/1999 este semnată, deci însușită, de Mureșan Ioan Avram în calitatea sa de ministru. Iată de ce apărarea învinuitului, conform căreia nu a știut și nici nu ar fi trebuit să știe de modul de utilizare al banilor nu subzistă.

De altfel, învinuitul Mureșan Ioan Avram, cu ocazia audierilor sale la Parchetul Național Anticorupție, a precizat că nu își amintește multe din împrejurările în care acest fond a fost epuizat. Acesta a confundat, încercând o apărare nereală, mai multe proiecte derulate de Ministerul Agriculturii și Alimentației în acea perioadă, încercând să inducă un aspect de legalitate demersului său nelegal.

Cât privește participația învinuiților Truță Enea Ioan și Căpitanu Silvia, din actele de urmărire penală existente în cauză rezultă, fără dubiu, faptul că aceștia au utilizat în cunoștință de cauză și contrar scopului prevăzut de lege Fondul de contrapartidă.

Astfel, Truță Enea Ioan a semnat în numele Ministerului Agriculturii și Alimentației la data de 08.10.1999 formularul de cerere de deschidere de cont pentru conturile în lei și USD, deși nu mai îndeplinea calitatea de secretar general adjunct, fiind detașat director general la SC Insula Mare a Brăilei SA. Mai mult, fișa specimenelor de semnătură atașată cererii de deschidere a contului a fost completată cu numele persoanelor autorizate să semneze, respectiv Truță Enea Ioan și Căpitanu Silvia, iar Truță Enea Ioan a semnat și la rubrica „conducătorul unității – reprezentant legal”.

De asemenea, învinuitul Truță Enea Ioan a semnat și cererea pentru deschiderea unui al doilea cont în valută la ING BANK ROMÂNIA, în calitate de secretar general adjunct (deși nu mai avea această calitate) și de coordonator al unei Unități de Management Proiect (deși în cadrul Ministerului Agriculturii nu a funcționat o astfel de unitate – vezi adresa 44100/27.10.2003 a Ministerului Agriculturii și Alimentației).

În numele acestei Unități de Management Proiect, inexistentă, Truță Enea Ioan a semnat ordine de plată privind transferul unor sume din Fondul de contrapartidă, precizându-și calitatea de secretar general adjunct și aplicând ștampila cu această amprență.

La rândul său, Căpitanu Silvia, în calitatea sa de director general al Direcției Generale Integrare Europeană și Cooperare Internațională, a semnat mai multe ordine de plată prin care s-au dispus plăți de 2.492.298.424 lei din Fondul de contrapartidă, pe baza specimenului de semnătură asupra conturilor Ministerului Agriculturii și Alimentației deschise la ING BANK. Mai mult, Căpitanu Silvia a fost cea care a semnat ordinul de plată externă în sumă de 1.241.897,71 USD, cu titlu de servicii consultanță, către Caltech Trading LTD

din Cipru și a semnat contractul de consultanță ale cărui clauze erau defavorabile beneficiarului.

Toate aceste operațiuni sunt dovedite prin documentele ce constituie mijloace de probă, prezentate în dosar, și care au fost puse la dispoziție de către instituția bancară și Ministerul Agriculturii și Alimentației, ele stând la baza întocmirii raportului de verificare financiar-contabilă întocmit de specialistul Parchetului Național Anticorupție.

ÎN DREPT

Fapta învinușilor Mureșan Ioan Avram, Truță Enea Ioan și Căpitanu Silvia, de a schimba destinația și de a folosi Fondul de contrapartidă constituit din contravaloarea în lei a ajutorului nerambursabil primit din partea Statelor Unite ale Americii contrar HG nr. 949/1999, constituie infracțiunea de deturnare de fonduri prev. de art. 302¹ alin.2 C.p.

Conform doctrinei juridice, schimbarea destinației fondurilor trebuie să se facă, pentru a subzista infracțiunea, fără respectarea prevederilor legale. Corelativ acestui aspect, în cauză a fost creată o pagubă de 29.507.688.963,99 lei, precum și o perturbare a activității economico-financiare Ministerului Agriculturii și Alimentației. În sfârșit, s-a dovedit că între acțiunea de schimbare a destinației fondurilor bănești și perturbarea activității economico-financiare și paguba produsă Ministerului Agriculturii este un raport de cauzalitate directă.

În cauză se va dispune scoaterea de sub urmărire penală față de învinușitul Jiga Dan sub aspectul săvârșirii infr. prev. de art. 302¹ alin.2 C.p., întrucât nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii.

De asemenea, se va dispune disjungerea cercetărilor față de făptuitorul Zecheru Vasile cu privire la săvârșirea infracțiunii de deturnare de fonduri prev. de art. 302¹ alin.2 C.p.

LATURA CIVILĂ

Ministerul Agriculturii și Alimentației se constituie parte civilă în procesul penal cu suma de 29.507.688.963,99 lei.

2. Cazul SUN OIL SA

Administrația Națională a Rezervelor de Stat este constituită ca organ de specialitate al Administrației Publice Centrale în subordinea Guvernului, având personalitate juridică. Cadrul legal ce definește rezervele de stat este dat de

Legea nr. 82/1992 republicată, și aprobată și modificată prin Legea nr. 206/1997.

Conform art.1 din Legea nr. 82/1992 republicată, rezervele de stat se constituie în scopul de a interveni în mod operativ pentru protecția populației, a economiei și pentru apărarea țării, în situații excepționale determinate de calamități naturale, epidemii, epizotii, accidente industriale sau nucleare, fenomene speciale sau economice, conjuncturi externe și în caz de război.

Astfel, în situații de criză, atât pe plan intern cât și pe plan extern, articolul 5 din Legea nr. 82/1999 republicată prevede, în mod expres, condițiile în care se pot scoate produse din rezervele de stat:

- În condițiile prevăzute la articolul 1 cu titlu de împrumut, pe termen scurt sau cu caracter definitiv, cu aprobarea primului ministru. Această situație este cea în care s-a procedat la scoaterea din rezerva de stat, sub formă de împrumut și a cantității de 5000 tone ulei brut floarea soarelui, către SC SUN OIL SRL Râmnicul de Jos.

- Din stocurile intangibile, cu avizul ministrului apărării naționale și cu aprobarea primului ministru.

- În vederea înprospătării și pentru valorificarea stocurilor devenite disponibile, cu aprobarea Administrației Naționale a Rezervelor de Stat.

Trebuie precizat, în context, faptul că în condițiile art.5 alin.2 din Legea nr. 82/1992, în situație produselor scoase cu titlu de împrumut, agenții economici beneficiari trebuie să depună o garanție în lei sau valută al cărei cuantum să asigure reîntregirea stocurilor.

Conform Ordonanței Guvernului nr.11/1995, se prevede faptul că agenții economici care preiau produse din rezervele materiale naționale sub formă de împrumut în condițiile legii, pot constitui garanții atât în lei cât și garanții bancare, depozite bancare, gaj în custodia debitorului, ipotecă sau alte garanții.

În anul 1997, când s-a procedat la modificarea Legii 82/1992, modalitatea de garantare a împrumutului prevăzută în Ordonanța Guvernului nr. 11/1995 nu a mai fost prevăzută de legiuitor, precizându-se doar existența garanției în lei și valută.

În conformitate cu Hotărârea Guvernului 253/1998, Administrația Națională a Rezervelor de Stat își desfășoară activitatea în baza Legii nr. 82/1992 privind rezervele de stat republicată, precum și în baza Ordonanței Guvernului nr. 11/1995 privind măsuri comerciale specifice rezervelor de stat pentru înprospătarea produselor și valorificarea celor disponibile (acte normative la care am făcut referire anterior).

Administrația Națională a Rezervelor de Stat are, conform hotărârii de Guvern anterior menționată, ca atribuții și „analizarea solicitărilor ministerelor și agenților economici privind acordarea unor împrumuturi de produse rezervă de stat pe care, după avizare, le prezintă primului ministru spre aprobare (art.3 pct.10); negociază în numele unităților teritoriale subordonate

prețurile sau organizează licitații după caz, atât pentru acumularea cât și pentru îmborsărea și valorificarea produselor ajunse la limita termenului orientativ de păstrare, respectiv existente în stoc peste nivelul maxim. În acest scop, investighează agenții economici producători, angrosiștii, cererea și oferta pieței precum și cotațiile pe piața internațională, în funcție de care, după caz, stabilește prețurile de pornire pentru negociere sau licitație” (art.3 pct.12); întocmește note de fundamentare tehnico-economică pentru produsele destinate valorificării prin care analizează în funcție de natura produsului durata de păstrare și riscul menținerii în stoc, gradul de competitivitate și de urgență în valorificarea produsului în funcție de care influențează prețul de valorificare potrivit legislației specifice rezervelor de stat (art.3 pct.13); stabilește cuantumul garanțiilor pentru produsele scoase sub formă de împrumut (art.3 pct.15);

Am făcut această prezentare a cadrului legislativ întrucât, în opinia noastră, activitățile infracționale ale persoanelor cercetate trebuie circumscrise acestor norme juridice.

Societatea comercială ULCOLM INTERNAȚIONAL SA din Slobozia este una dintre producătoarele tradiționale de ulei rafinat de floarea soarelui din România, care a avut relații comerciale cu Administrația Națională a Rezervelor de Stat, obținând produse rezervă de stat fie sub formă de împrumut, fie produse scoase pentru reîmborsare.

Astfel, în anul 1998, societatea comercială ULCOLM INTERNAȚIONAL SA a beneficiat de un împrumut de 1700 tone ulei brut floarea soarelui din rezerva de stat, împrumut care a fost restituit la termenul stabilit; în acest caz, au fost respectate prevederile legale, iar împrumutul a fost garantat cu scrisoare de garanție bancară pentru suma de 13.200.000.000 lei. În anul 1999, societatea nu a beneficiat de cantități de ulei brut, sub formă de împrumut, din rezervele de stat. Însă, în luna martie 1999, a fost solicitată Administrației Naționale a Rezervelor de Stat cantitatea de 4000 tone ulei brut floarea soarelui, dar cererea nu a fost soluționată favorabil.

Societatea comercială SUN OIL SRL Râmnicul de Jos a fost autorizată să funcționeze și a avut ca domeniu principal de activitate fabricarea uleiurilor și a grăsimilor rafinate. În anul 1999, societatea era debitoare la unități bancare ca urmare a creditelor angajate pentru investiții. De asemenea, în anul 1998, societatea a avut din punct de vedere financiar-contabil pierderi cifrate la peste 10 miliarde lei, determinate de valoarea creditelor contractate.

De la înființare și până în anul 1999, societatea SUN OIL SRL Râmnicul de Jos nu a avut raporturi comerciale cu Administrația Națională a Rezervelor de Stat. De altfel, societatea nu era cunoscută pe piața internă a uleiului și ceea ce este important de subliniat nu a avut o pondere importantă în situația apariției unei eventuale crize economice care să determine implicarea Administrației Naționale a Rezervelor de Stat. Așa cum am arătat anterior,

produsele rezervă de stat erau destinate acoperirii unei situații de criză la nivel național, iar nu pentru depășirea situației de criză a unui agent economic.

În luna mai 1999, societatea comercială SUN OIL SRL Râmnicul de Jos a intenționat să obțină un credit cu dobândă subvenționată pentru producția vegetală. Un asemenea credit se obținea la propunerea Ministerului Agriculturii și Alimentației.

Ca urmare a verificărilor efectuate în cadrul Ministerului Agriculturii și Alimentației în perioada 01-31 mai 1999, nu s-au regăsit documente din care să rezulte că societatea comercială SUN OIL SRL Râmnicul de Jos ar fi solicitat un împrumut de ulei brut din rezerva de stat. Mai mult, conform adresei 1268/III/9.04.2001 a Direcției de specialitate din cadrul Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, rezultă faptul că în evidențele instituției nu au intrat documente legate de solicitarea SC SUN OIL Râmnicul de Jos de împrumut a unei cantități de 5000 tone ulei brut floarea soarelui.

Cu toate acestea, la data de 19.05.1999, a fost întocmit și semnat de ministrul agriculturii și alimentației, învinuitul Mureșan Ioan Avram, raportul cu nr. 1691 cu următorul cuprins:

„Pentru depășirea situației critice în care se află SC SUN OIL SRL Râmnicul de Jos județul Constanța, vă rugăm să aprobați scoaterea sub formă de împrumut din rezerva de stat a cantității de 5000 tone ulei brut. Restituirea împrumutului se face de către SC SUN OIL SRL Râmnicul de Jos, județul Constanța, în termen de 180 de zile de la data acordării. Constituirea garanției la acordarea împrumutului se face cu scrisoare de garanție bancară cu valabilitate până la 31 decembrie 1999 sau gaj fără deposedare”.

Raportul a fost dactilografiat pe un document purtând antetul Ministerului Agriculturii și Alimentației, a fost înregistrat la data de 19 mai la cabinetul ministrului agriculturii și alimentației, a fost semnat de învinuitul Mureșan Ioan Avram și i s-a aplicat ștampila specifică ministrului. La aceeași dată, același raport a fost înregistrat la Administrația Națională a Rezervelor de Stat și a fost avizat de președintele Ghiță Adrian tot pe 19 mai 1999.

Aceste fapte rezultă în mod evident din analiza înscrisului original, mijloc de probă în dosarul cauzei. Aprobarea raportului de către primul ministru Radu Vasile este consemnată la aceeași dată, respectiv 19 mai 1999.

Trebuie subliniat și faptul că verificându-se în evidențele Ministerului Agriculturii și Alimentației, acest document apare înregistrat cu mențiunea „oficiu” fapt care demonstrează că a fost emis exclusiv pe baza voinței învinuitului Mureșan Ioan Avram.

În vederea dovedirii caracterului nereal al raportului înregistrat la Ministerul Agriculturii și Alimentației sub numărul 1691/19.05.1999, precum și a întocmirii avizării și aprobării acestui înscris de învinuitul Mureșan Ioan Avram, la dosarul cauzei au fost prezentate susținerile mai multor persoane, conform cărora societatea comercială SUN OIL SRL Râmnicul de Jos nu a

solicitat ulei de la rezerva de stat și nici nu a prezentat documente care să justifice „depășirea situației critice”.

Trebuie subliniat, în context, că în conformitate cu HG nr. 6/1999 Ministerul Agriculturii și Alimentației avea obligația să verifice existența situației critice invocată de solicitant. Cu privire la acest aspect, învinuitul Mureșan Ioan Avram, cu ocazia audierii la Parchetul Național Anticorupție, a precizat că nu-și amintește împrejurările sau documentele care au justificat considerarea SC SUN OIL SRL Râmnicul de Jos drept societate în criză, că nu-și amintește dacă au existat astfel de documente, și că ele probabil au fost prezentate în minister din moment ce s-a întocmit această adresă.

Ulterior, învinuitul Mureșan Ioan Avram a semnat un raport fără număr în numele SC SUN OIL SRL, cu următorul cuprins: „În momentul de față noi, SC SUN OIL SRL Râmnicul de Jos, județul Constanța, suntem în imposibilitatea de a respecta termenul de restituire a uleiului împrumutat din rezervele de stat, din două motive, unul de natură tehnică și altul socială.

Cel de natură tehnică înseamnă că după campania de prelucrare 1998-1999, în perioada obligatorie de remont, s-au constatat deteriorări de piese și subansamble care în profilul de fabricație al furnizorilor noștri de piese de schimb, reprezintă serii mici de producție, de aici rezultând mari dificultăți de aprovizionare.

Au fost necesare modificări pe liniile de fabricație ce au condus la întâzieri de peste 90 de zile până la finalizarea remontului.

Cel de natură socială este determinat de faptul că cei mai mulți din producătorii agricoli care asigură aprovizionarea cu materie primă a fabricii, au solicitat cu prioritate eliberarea contravalorii mărfii livrate prin ulei, lucru acceptat în condițiile în care în zonă aceștia nu dețin nici un alt mijloc de subzistență.

Față de cele de mai sus, vă rugăm a aproba ca termenul de restituire a cantității de 5000 to. ulei să fie prelungit până la data de 30 mai 2000.

Cu convingerea că veți înțelege în mod just motivele cererii de amânare, vă rugăm să primiți mulțumirile și salutările noastre cordiale”.

Acest raport semnat în numele reprezentanților SC SUN OIL SRL de ministrul Ioan Avram Mureșan și confirmat inclusiv prin aplicarea ștampilei ministrului a fost avizat favorabil de președintele Administrației Naționale a Rezervelor de Stat Ghiță Adrian și a fost înregistrat la această instituție sub nr. 1339/C/AG/25 noiembrie 1999. Același raport a fost aprobat de primul ministru Radu Vasile sub numărul 5/8507/RV/26.11.1999.

Ca urmare a verificărilor efectuate la Ministerul Agriculturii și Alimentației, s-a stabilit că acest raport nu a fost înregistrat în registrul de corespondență. Mai mult, acest înscris nu a fost identificat în minister.

Conform mențiunilor olografe ale președintelui Administrației Naționale a Rezervelor de Stat Ghiță Adrian pe înscrisul amintit, termenul de restituire s-a prelungit până la data de 30 martie 2000 cu menținerea garanțiilor legale.

La data de 24 aprilie 2000, învinuitul Mureșan Ioan Avram a semnat un alt raport în favoarea SC SUN OIL SRL RÂMNICUL DE JOS. Acest raport avea următorul conținut: „având în vedere situația de criză și pentru depășirea momentul critic economic și social al SC SUN OIL SRL RÂMNICUL DE JOS județul Constanța, vă rugăm să aprobați prelungirea termenului de restituire a cantității de 5000 tone ulei brut cu încă 180 de zile de la momentul aprobării și a constituirii garanțiilor”.

Acest raport, întocmit sub numărul 1082/IAM/24.02.2000 este semnat de ministrul Ioan Avram Mureșan. Trebuie subliniat faptul că pe parcursul urmăririi penale a rezultat faptul că la poziția 1082/IAM/24.02.2000 în registrele Ministerului Agriculturii și Alimentației apare mențiunea „oficiu” precum și mențiunea „cabinet ministru – prelungire restituire ulei brut SC SUN OIL SRL RÂMNICUL DE JOS” iar la rubrica destinatar se menționează „ANRS - premier”. Așadar, și acest document și cel despre care am făcut referire anterior, respectiv 1691/19.05.1999, au fost din oficiu dispuse de Ioan Avram Mureșan în calitate de ministru.

Trebuie precizat, de asemenea, că reprezentanții SC SUN OIL SRL nu au formulat cerere care să justifice întocmirea documentului 1082/IAM/24.02.2000 de către învinuitul Mureșan Ioan Avram.

Raportul a fost avizat de învinuitul Ghiță Adrian la data de 24.04.2000 sub numărul 475/C/AG/24.04.2000 și aprobat de primul ministru Mugur Isărescu sub numărul 5/3716/MI/24.04.2000. Acest raport a primit avizul Administrației Naționale a Rezervelor de Stat condiționat de reconstituirea garanției prin scrisoare de garanție bancară. Această condiție însă nu a fost agreată nici de SC SUN OIL SRL RÂMNICUL DE JOS și nici de ULCOM INTERNAȚIONAL SA SLOBOZIA, în calitate de garant.

Este important de subliniat faptul că reprezentanții Administrației Naționale a Rezervelor de Stat au constatat inexistența gajurilor, astfel cum au fost ele constituite prin cele trei contracte de gaj fără deposedare pentru cantitatea de ulei împrumutată SC SUN OIL SRL.

De asemenea, este important de subliniat și faptul că SC SUN OIL SRL nu avea în stocul ei ulei brut pentru restituirea împrumutului nici la data de 30 noiembrie 1999 și nici la data de 30 martie 2000. Din punct de vedere financiar, la 30 noiembrie 1999, disponibilitățile în cont ale SC SUN OIL SRL erau de 3.403.000 lei, iar la data de 30 martie 2000 societatea dispunea în cont doar de 212.000 lei.

Societatea ULCOM INTERNAȚIONAL SA SLOBOZIA nu deținea la data de 30 noiembrie 1999 ulei brut de floarea soarelui care să-i permită restituirea către Administrația Națională a Rezervelor de Stat. La data de 30.03.2000, însă, garantul avea posibilități de restituire a cantității de 3000 tone ulei brut.

Trebuie subliniat, de asemenea, și faptul că reprezentanții celor două societăți au fost trimiși în judecată la data de 7 noiembrie 2001 prin rechizitoriul nr. 1113/P/2000 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Constanța,

sub aspectul săvârșirii mai multor infracțiuni de serviciu. Prin același rechizitoriu s-au disjuns cercetările privind pe învinuitul Mureșan Ioan Avram, ele constituind obiectul prezentei cauze.

MIJLOACE DE PROBĂ

Situația de fapt și vinovăția învinuitului Mureșan Ioan Avram este dovedită prin următoarele mijloace de probă:

- *raport nr. 1691/19.05.1999 al învinuitului Mureșan Ioan Avram în original;*
- *raport fără număr al ministrului Ioan Avram Mureșan înregistrat la ANRS sub nr. 1339/25.11.1999 în original;*
- *raport nr. 1082/IAM/24.02.2000 al învinuitului Mureșan Ioan Avram, în original;*
- *declarațiile învinuitului Ghiță Adrian;*
- *rechizitoriul nr. 1113/P/2000 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Constanța;*
- *declarațiile numiților Mitescu Stere, Ursu Ștefan, Tănăsioiu Daniel Dragoș, Baltă Tudorel, Gyemant Andrei, Barbu Ana, Dobjanschi Rodica Cornelia, Radu Vasile, Stamate Mihai, Ion Florin, Băsoiu Nicolae, Teodorescu Paul, Brighiu Carmen Georgiana, Bălan Gheorghe, Căzacu Georgeta;*
- *documente privind activitatea Administrației Naționale a Rezervelor de Stat;*
- *acte privind livrarea ca împrumut a cantității de 5000 tone ulei brut la SC SUN OIL SRL;*
- *raport de expertiză contabilă judiciară având ca obiect acordarea împrumutului de 5000 tone ulei SC SUN OIL SRL RÂMNICUL DE JOS;*
- *copii ale registrelor de evidență ale Ministerului Agriculturii și Alimentației;*
- *regulamentul de organizare și funcționare a Administrației Naționale a Rezervelor de Stat;*
- *adresa 828/C/GA/2002 a Administrației Naționale a Rezervelor de Stat semnată de președintele Adrian Gurău;*
- *declarațiile martorilor Lazaride Camelia, Oprea Ion, Custara Tudor, Popa Ion, Avarvarei Dumitru, Mihai Maria;*
- *regulamentul de organizare și funcționare a Administrației Naționale a Rezervelor de Stat;*
- *adresa 1365/C/GA/2002 a Administrației Naționale a Rezervelor de Stat semnată de președintele Adrian Gurău;*
- *declarațiile învinuitului Mureșan Ioan Avram;*

ANALIZA MIJLOACELOR DE PROBĂ

Sintetizând situația de fapt expusă anterior, în lumina actelor de urmărire penală, rezultă faptul că Ioan Avram Mureșan, în calitate sa de ministru al agriculturii și alimentației, a întocmit în luna mai 1999 formalitățile pentru scoaterea din rezerva de stat, sub formă de împrumut, a cantității de 5000 tone ulei, beneficiar fiind SC SUN OIL SRL RÂMNICUL DE JOS județul Constanța. Împrumutul a fost garantat de SC ULCOM SA SLOBOZIA prin constituirea unui gaj fără deposedare asupra cantității de 5000 tone ulei.

Scoaterea cantității de ulei din rezerva de stat a fost favorizată de nerespectarea dispozițiilor actelor normative ce reglementau rezervele de stat de către învinuitul Mureșan Ioan Avram.

Mai mult, raportul din 19.05.1999 semnat de învinuit invocă, în mod nereal, că împrumutul este necesar „pentru depășirea situației critice a agentului economic”, în condițiile în care nu au putut fi identificate documente din care să rezultă situația de criză a SC SUN OIL SRL. De altfel, legislația în vigoare la acea dată nu prevedea intervenția statului pentru scoaterea unui agent economic dintr-o situație critică, cu atât mai mult cu cât reprezentanții SUN OIL nu au întocmit cereri scrise către Ministerul Agriculturii și Alimentației prin care să solicite acordarea acestui împrumut și nici o documentație care să justifice necesitatea împrumutului.

Iată de ce apreciem că rapoartele întocmite de învinuitul Mureșan Ioan Avram nu au nici o justificare legală. Mai mult, învinuitul Mureșan Ioan Avram a semnat un raport în numele reprezentanților SC SUN OIL SRL prin care solicita prelungirea termenului de restituire a uleiului, în condițiile în care chiar reprezentanții societății nu au solicitat acest fapt și nu au întocmit o astfel de cerere.

În plus, deși la data de 13.03.2000 reprezentanții celor trei unități teritoriale ale ANRS au constatat inexistența gajurilor constituite potrivit clauzelor contractuale la SC ULCOM INTERNAȚIONAL SA, învinuitul Mureșan Ioan Avram a semnat, la data de 24.04.2000, un nou raport prin care a solicitat din nou prelungirea termenului de restituire cu încă 180 de zile.

ÎN DREPT

Fapta învinuitului Mureșan Ioan Avram care la 19.05.1999, nesocotind dispozițiile Legii 82/1992 republicată privind rezervele de stat, a semnat, în calitate sa de ministru al agriculturii și alimentației, un raport adresat primului ministru, solicitând scoaterea de la rezervele de stat și acordarea cu titlu de împrumut a 5000 tone ulei brut SC SUN OIL SRL RÂMNICUL DE JOS

județul Constanța, în condițiile în care societatea menționată nu solicitase acest împrumut și, datorită situației sale economice, nu avea posibilitatea să îl restituie, precum și în condițiile în care structurile subordonate ministrului nu au efectuat verificările legale în atare situații, având ca urmare diminuarea stocurilor de ulei brut ale rezervelor de stat cu peste 10% și înregistrarea unui prejudiciu de peste 130 miliarde lei, ca și semnarea din oficiu a două rapoarte de prelungire a termenului de restituire a împrumutului (la 25 noiembrie 1999 și 24 aprilie 2000), acte realizate în baza aceleiași rezoluții delictuoase, constituie infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice în formă calificată prev. de art. 248 rap. la art. 248¹ C.p. cu aplic. art. 41 alin.2 C.p.

De asemenea, fapta învinuitului Mureșan Ioan Avram care la data de 25 noiembrie 1999, fără a exista vreo cerere din partea SC SUN OIL SRL RÂMNICUL DE JOS, a semnat, în numele reprezentanților acestei societăți, dar în calitate sa de ministru al agriculturii și alimentație, i un raport care solicita aprobarea prelungirii termenului de restituire a împrumutului de ulei, raport avizat de învinuitul Ghiță Adrian și aprobat de primul ministru Radu Vasile, realizează conținutul constitutiv al infracțiunii de fals intelectual prev. de art. 289 C.p.

În cauză au fost efectuate acte premergătoare față de Mureșan Ioan Avram și Ghiță Adrian sub aspectul săvârșirii infracțiunii prev. de art. 254 C.p. Întrucât în cauză nu au fost confirmate elemente din care să rezulte primirea de bani și bunuri cu titlu de mită pentru avizarea împrumutului de 5000 tone ulei din rezerva de stat de către cei doi învinuiți, în cauză se va dispune neînceperea urmăririi penale față de aceștia.

De asemenea, se va dispune scoaterea de sub urmărire penală a învinuitului Ghiță Adrian cercetat sub aspectul săvârșirii infracțiunii prev. de art. 248 rap. la art. 248¹ C.p. și a făptuitorilor Vasile Radu și Mugur Isărescu cercetați sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prev. de art. 248 rap. la art. 248¹ C.p. întrucât nu sunt întrunite elementele constitutive ale acestei infracțiuni.

3. Cazul primelor de export grâu și porumb

1. În anul 1998, a fost înființată de către denunțatorul Nedelcu Valentin societatea comercială GMT România (Grains & MEAT SRL), al cărei obiect de activitate l-a constituit comerțul cu ridicata al cerealelor, semințelor și furajelor, precum și comerțul cu amănuntul. Inițial, asociații societății erau Nedelcu Valentin, Jipa George și Ghesnoiu Ion, iar consiliul de administrație avea ca președinte pe denunțatorul Nedelcu Valentin.

Prin actul adițional 1250 din 10 iunie 1998, a fost majorat capitalul social al societății atât prin aport direct al asociaților, cât și prin acceptarea unor asociați noi. Astfel, structura asociaților a fost dată de societatea franceză Transcomind SA, Grigorian Andrei, Faleschini Sergio, denunțatorul

Nedelcu Valentin, Jipa George, Chivu Nicolae, Sandu Nicolae, Josan Drinceanu și Chesnoiu Ion. Administratorul societății, respectiv Nedelcu Valentin, a avut puteri depline.

În aprilie 2000, structura asociațiilor societății s-a modificat, însă Nedelcu Valentin a rămas administratorul societății cu puteri depline.

Prin hotărârea AGA din 15.06.2000, Nedelcu Valentin a fost revocat din funcția de administrator, fiind numit un nou administrator, respectiv martora Voiculescu Tania, structura acționariatului rămânând nemodificată.

Societatea comercială GMT AGRO INTERNAȚIONAL SRL a fost înființată în luna aprilie 2000, având ca asociat unic pe Fedorca Liliana Florica. Conform extrasului de registru din 24.04.2000, în funcția de administrator unic al societății comerciale este numit Nedelcu Valentin, acesta având puteri nelimitate. Această societate comercială, pe lângă comerțul cu ridicata a cerealelor, semințelor și furajelor, avea ca obiect și comerțul cu ridicata a altor produse alimentare și activități de intermediere în comerțul cu ridicata.

În derularea activității în ambele societăți comerciale, Nedelcu Valentin a intrat în contact nemijlocit, direct, cu învinuiții Truță Enea Ioan și Jiga Dan – ambii funcționari în cadrul Ministerului Agriculturii și Alimentației și, prin intermediul lor, contra unor sume de bani a reușit obținerea unor prime pentru exporturile de grâu și porumb.

Astfel, la începutul anului 1999, prin intermediul martorului Cahane Ionel, denunțatorul Nedelcu Valentin l-a cunoscut pe învinuitul Truță Enea Ioan, care la acea dată îndeplinea funcția de secretar general adjunct în Ministerul Agriculturii și Alimentației. Cu această ocazie, denunțatorul a aflat că învinuitul avea reputația unei persoane apropiate ministrului Ioan Avram Mureșan și că, prin intermediul său, ar putea obține o serie de facilități în activitățile de comerț pe care le desfășura.

La această primă întâlnire, denunțatorul l-a cunoscut și pe învinuitul Jiga Dan, care îndeplinea funcția de director general la Direcția Generală Economică și Relații Bugetare din cadrul Ministerului Agriculturii. Și despre acesta denunțatorul a avut convingerea că este un apropiat al ministrului agriculturii și că îl poate sprijini în derularea activităților firmei sale.

Astfel, în scurt timp, prin intermediul celor doi învinuiți, denunțatorul l-a cunoscut personal pe ministrul Ioan Avram Mureșan cu care a discutat posibilitățile unor facilități în derularea activităților de export pe care le desfășura, însă acesta l-a asigurat că poate avea o colaborare bună cu cei doi subalterni ai săi, respectiv cu învinuiții Truță Enea și Jiga Dan, fără însă a intra și în alte detalii în legătură cu modul în care urma să se desfășoare această colaborare.

La sfârșitul lunii ianuarie 1999, a fost adoptată și aprobată Ordonanța nr. 31 pentru acordarea unor prime de export. Normele metodologice de punere în aplicare a acestei ordonanțe au fost însă adoptate în luna august 1999. Din

declarațiile denunțatorului rezultă faptul că întârzierea în adoptarea normelor metodologice s-ar fi datorat faptului că, abia în luna august 1999, se putea estima care vor fi exportatorii importanți care urmau să solicite prime de export, dar și datorită faptului că abia atunci puteau fi cunoscute cantitățile de cereale ce urmau a fi exportate și, pe baza acestora, se puteau evalua și sumele de bani pe care statul român urma să le aloce sub forma primelor.

Din discuțiile purtate cu învinuitul Truță Enea Ioan, denunțatorului Nedelcu Valentin i-a fost indusă ideea că alegerea societăților care urmau să solicite prime de export se făcea după criterii exclusiv interesate, ele constituind „clientela factorilor de decizie din minister și care erau de acord ca din banii obținuți sub formă de prime să returneze un anumit quantum lui Truță Enea”.

Așadar, cu această ocazie, Truță Enea Ioan a pretins din suma de 350 lei/kg. grâu exportat suma de 50 lei/kg. grâu exportat, iar din suma de 400 lei/kg. porumb exportat a pretins suma de 75 lei/kg. porumb exportat, bani care trebuiau dați în vederea acordării primelor de grâu și porumb.

Astfel, toate sumele de bani primite de către Nedelcu Valentin, cu titlu de primă de export, au fost condiționate de aceste plăți făcute învinuitului Truță Enea Ioan, după ce ministerul emitea ordinul de plată către societatea GMT INTERNAȚIONAL. De altfel, pentru a se asigura că de fiecare dată va primi banii solicitați, învinuitul Truță Enea Ioan a stabilit ca denunțatorul să beneficieze de prime la export în mai multe tranșe, în condițiile în care exportul era realizat în întregime.

Conform actelor de urmărire penală, în luna septembrie 1999, în ziua în care Ministerul Agriculturii a emis ordinul de plată către societatea GMT AGRO INTERNAȚIONAL SRL, denunțatorul Nedelcu Valentin a fost căutat pe telefonul său mobil de către Truță Enea Ioan (care la rândul său folosea telefonul mobil). Cu această ocazie, denunțatorul a ridicat în numerar, prin intermediul casierului firmei sale, martorul Ghiță Gabriel, suma de 2 miliarde lei de la Sucursala București a Băncii West Bank Arad. Banii au fost înmânați martorului de directorul sucursalei, martorul Berbec Florin, într-un sac de culoare verde, așa cum au fost ridicați de la Banca Națională.

În jurul orei 19,00, denunțatorul Nedelcu Valentin s-a întâlnit la Restaurantul Spaniol aflat pe Calea Floreasca din București cu învinuiții Truță Enea și Jiga Dan, precum și cu prietenul său Cahane Ionel. La un moment dat, după ce martorul Ghiță Gabriel a venit cu banii de la bancă, denunțatorul și învinuitul Truță Enea au ieșit din restaurant, iar denunțatorul a dat dispoziție casierului său să transfere banii din sac în autoturismul marca Cielo cu care învinuitul Truță Enea Ioan venise la restaurant.

Aceste sume de bani au fost primite atât de învinuitul Truță Enea Ioan cât și de învinuitul Jiga Dan, cu atât mai mult cu cât acesta din urmă era cel care dispunea efectuarea plăților. Mai mult, Jiga Dan a lăsat să se înțeleagă că despre această „afacere” cunoaște și ministrul Ioan Avram Mureșan, care ar gira moral derularea lucrurilor. Mai mult, cu ocazia acelei întâlniri, învinuitul

Dan Jiga a lăsat să se înțeleagă că poartă o discuție telefonică cu ministrul Ioan Avram Mureșan pe acest subiect.

Din probele administrate în cauză nu a rezultat faptul că Mureșan Ioan Avram ar fi cunoscut sau primit sume de bani de la Nedelcu Valentin. Pe de altă parte însă, probele cauzei demonstrează că învinuiții Jiga Dan și Truță Enea Ioan au pretins și primit sume de bani pentru a dispune eliberarea sumelor cu titlu de prime de export grâu și porumb.

Așadar, ulterior acestei prime tranșe de 2 miliarde lei dată în luna septembrie 1999, în perioada octombrie 1999 – martie 2000, denunțatorul Nedelcu Valentin a mai oferit învinuiților Truță Enea și Jiga Dan o altă suma de 4 miliarde lei în aceleași condiții.

Trebuie precizat faptul că întâlnirile denunțatorului cu cei doi învinuiți s-au realizat la Restaurantul Spaniol și la un restaurant situat pe Calea 13 Septembrie din București, în prezența martorilor Ghiță Gabriel, Cahane Ionel și Josan Eugen. Banii erau transferați în numerar în portbagajul autoturismului Cielo cu care Truță Enea Ioan venea la întâlniri. La toate aceste întâlniri, învinuitul Jiga Dan arăta denunțatorului faptul că, personal, calcula ce sumă datora corespunzător cantității de cereale exportate. Ultima tranșe de bani a fost dată de denunțator, în cursul lunii martie 2000, în biroul învinuitului Truță Enea Ioan situat la Ministerul Agriculturii și Alimentației. Acest fapt este confirmat de martorul Berbec Florian, care personal, a pregătit banii denunțatorului în două plicuri format mare. Și această întâlnire a fost antamată de o discuție telefonică purtată de învinuit și denunțator pe telefoanele mobile.

Audiată la Parchetul Național Anticorupție, învinuiții Truță Enea Ioan și Jiga Dan nu au recunoscut săvârșirea infracțiunii. Cu toate acestea însă, declarațiile martorilor Ghiță Gabriel și Berbec Florian demonstrează veridicitatea celor declarate de denunțator și, mai mult, listingerile convorbirilor telefonice precum și extrasele de pe documentele bancare ale societății denunțatorului, demonstrează caracterul real al afirmațiilor lui Nedelcu Valentin.

2. În conformitate cu dispozițiile Legii nr. 165/1998, din alocațiile prevăzute în bugetul de stat s-a constituit la dispoziția Ministerului Agriculturii și Alimentației și a fost gestionat de către acesta, prin băncile comerciale, un fond pentru finanțarea cheltuielilor aferente lucrărilor agricole, care a fost alimentat cu alocații acordate prin bugetul de stat și care a fost reconstituit din sumele rambursate și din dobânzile plătite de către băncile comerciale.

În conformitate cu dispozițiile legii, fondul era destinat creditării producătorilor agricoli, prin aceștia înțelegându-se producătorii agricoli individuali, asociațiile agricole familiale, asociațiile agricole fără personalitate juridică, societățile agricole cu personalitate juridică, societățile comerciale agricole cu capital privat, societățile comerciale agricole cu capital majoritar sau integral de stat.

Conform convențiilor încheiate de Ministerul Agriculturii și Alimentației prin ministrul Ioan Avram Mureșan și conducerea West Bank SA Arad, suma de bani ce constituia acest fond a fost derulată prin această unitate bancară.

Nedelcu Valentin era administratorul SC GMT AGRO INTERNAȚIONAL din luna aprilie 2000, societate care, așa cum am arătat, avea ca obiect de activitate comerțul cu cereale, semințe și furaje, comerțul cu ridicata a altor produse alimentare și activități de intermediere în comerțul cu ridicata. Cunoscând încă din luna noiembrie 1999 de la învinuitul Jiga Dan despre faptul că Ministerul Agriculturii dispune de circa 2000 de miliarde lei pe care le-ar putea aloca conform dispozițiilor legii sus-menționate, în înțelegere cu acesta, denunțatorul Nedelcu Valentin a făcut demersuri pentru ca derularea acestor fonduri să se realizeze prin West Bank SA Arad. Astfel, Ministerul Agriculturii a pus la dispoziția băncii suma de 50 miliarde lei care, sub forma unor credite, a ajuns la mai multe societăți comerciale.

În baza funcției sale de director general la Direcția Generală Economică și Relații Bugetare, Dan Jiga a condiționat acordarea creditelor către minister de primirea unui procent de 10% din cuantumul acelor credite. Cu alte cuvinte, denunțatorului Nedelcu Valentin i s-au pretins din fonduri proprii sume de bani urmând ca acesta să și le recupereze de la producătorii agricoli cu ocazia achiziționării produselor agricole la un preț mai mic. Cu alte cuvinte, producătorii agricoli înființau culturile agricole cu banii din creditele subvenționate și își achitau cu aceștia datoriile, inclusiv rambursarea creditelor, după ce erau vândute produsele denunțatorului, iar acesta le plătea; sumele de bani oferite erau recuperate de Nedelcu Valentin prin faptul că produsele erau cumpărate la un preț mai mic. Astfel, în perioada mai – noiembrie 2000, denunțatorul Nedelcu Valentin a oferit învinuitului Jiga Dan suma de 13 miliarde lei, în cinci tranșe, pe care însă nu a mai reușit să o recupereze de la reprezentanții unităților agricole ce au beneficiat de creditele de la West Bank, întrucât aceștia nu și-au mai onorat contractele și nu au mai vândut produse societății GMT AGRO INTERNAȚIONAL. În plus, recuperarea banilor trebuia realizată din producția agricolă a anului 2001, an în care învinuitul Jiga Dan nu mai era funcționar în cadrul Ministerului Agriculturii.

Sumele de bani ridicate în numerar din contul societăților administrate de denunțatorul Nedelcu Valentin sunt reflectate în extrasele de cont corespunzătoare zilelor în care acești bani au fost ridicați de la casieria băncii, mijloace de probă în cauză. De asemenea, aceste sume de bani sunt reflectate în evidențele contabile ale celor două societăți comerciale ca avansuri spre decontare în contul contabil 542.

Învinuitul Jiga Dan nu a recunoscut săvârșirea infracțiunilor și a încercat să ofere conotații diferite împrejurărilor sus-menționate, fără legătură cu obiectul cauzei.

MIJLOACE DE PROBĂ:

Situația de fapt și vinovăția învinuiților este dovedită prin:

- *denunț și declarație Nedelcu Valentin în prezența apărătorului ales;*
- *declarații martori Voiculescu Tania, Ghiță Gabriel, Berbec Florian;*
- *adresa nr. 42175/2003 a Ministerului Agriculturii și Alimentației;*
- *acte ale dosarului penal privind pe denunțatorul Nedelcu Valentin;*
- *extrase ale listinșurilor telefonice aparținând posturilor societăților GMT București;*
- *copii ale actelor de urmărire penală din dosarul penal privind pe Nedelcu Valentin;*
- *documente bancare și acte contabile de la West Bank SA și societățile denunțatorului Nedelcu Valentin;*
- *declarațiile învinuitului Jiga Dan*

IN DREPT

Faptele învinuitului Jiga Dan care, în calitatea sa de director general la Direcția Generală Economică și Relații Bugetare din Ministerul Agriculturii, a pretins, în baza unei rezoluții delictuoase unice, personal sau prin intermediul învinuitului Truță Ioan Enea suma de 6 miliarde lei, în vederea acordării unor prime de export grâu și porumb denunțatorului Nedelcu Valentin, constituie infracțiunea de luare de mită prev. de art. 254 C.p. cu aplic. art. 41 alin.2 C.p.

Fapta învinuitului Jiga Dan, care în baza unei rezoluții delictuoase, distincte, a pretins suma de 13 miliarde lei de la denunțatorul Nedelcu Valentin, în perioada mai – octombrie 2000, în vederea facilitării unor credite pentru achiziționarea de produse unor producători agricoli, constituie infracțiunea de luare de mită prev. de art. 254 C.p. rap. la art. 6 Legea 78/2000 cu aplic. art. 41 alin.2 C.p.

Cele două infracțiuni se află în concurs real, prev. de art. 33 lit.a C.p..

În ceea ce privește pe învinuitul Truță Ioan Enea, fapta sa constituie infracțiune de complicitate la luare de mită prev. de art. 26 rap. la art. 254 C.p. cu aplic. art. 41 alin.2 C.p.

În cauză se va dispune scoaterea de sub urmărirea penală a învinuitului Mureșan Ioan Avram, cercetat sub aspectul săvârșirii infracțiunii de luare de mită prev. de art. 254 C.p., întrucât fapta nu există.

4. Privatizarea societăților Jimtim Jimbolia și Redias Redea

La data de 10.02.2003, Parchetul Național Anticorupție a dispus trimiterea în judecată a inculpaților Dinculescu Florica și Jiga Dan, sub aspectul săvârșirii unor infracțiuni de corupție și abuz în serviciu contra

intereselor persoanelor. Prin același rechizitoriu, s-a dispus disjungerea cercetărilor cu privire la învinuitul Mureșan Ioan Avram, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor publice în formă calificată, prev. de art. 248 rap. la art. 248¹ C.p., întrucât în calitate sa de ministru a agriculturii și alimentației ar fi semnat contractul de vânzare a pachetului de acțiuni pentru SC Jimtim Jimbolia și ar fi aprobat hotărârea 22/09.11.2000 elaborată de membrii Comitetului de coordonare a activității de privatizare.

De asemenea, în prezentul dosar penal, învinuiții Mureșan Ioan Avram și Jiga Dan, au fost cercetați sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de abuz în serviciu contra intereselor publice în formă calificată și, respectiv, luare de mită, în legătură cu modul de privatizare a societății Redias Redea din județul Olt. Cercetările au vizat denunțul formulat de Anghel Mihai, care a prezentat procurorilor și o înregistrare a unei discuții purtată la data de 4.12.2002 cu martorul Anghel Ion.

Având în vedere cercetările efectuate în cauză, rezultă faptul că în sarcina învinuitului Mureșan Ioan Avram nu pot fi reținute infracțiunile de abuz în serviciu contra intereselor publice în formă calificată în ceea ce privește privatizarea celor două societăți agricole. Trebuie precizat că acesta a semnat în calitate sa de ministru propunerea pe care Comitetul de coordonare a activității de privatizare a realizat-o cu privire la vânzarea pachetului de acțiuni aferent celor două societăți agricole; mai mult, în ceea ce privește privatizarea societății Jimtim Jimbolia, așa cum rezultă din dosarul penal finalizat prin rechizitoriu din 10 februarie 2003 al Parchetului Național Anticorupție, învinuitul Jiga Dan și Florica Dinculescu, în calitate lor de președinte și respectiv secretar ai comisiei de privatizare, au desfășurat acte de corupție și abuz în serviciu. În acest sens a decis și Tribunalul București, Secția I penală, care prin sentința penală 1087/2003, a dispus condamnarea inculpatului Jiga Dan pentru luare de mită la 3 ani și 6 luni închisoare și pentru abuz în serviciu contra intereselor publice în formă calificată la 5 ani închisoare și a inculpatei Florica Dinculescu la 7 ani și 6 luni închisoare pentru infracțiunea de luare de mită.

Față de aceste considerente, în cauză se va dispune scoaterea de sub urmărire penală a celor doi învinuiți pentru infracțiunile reținute în rezoluția de începere a urmăririi penale din 12 septembrie 2003, întrucât nu sunt întrunite elementele constitutive ale acestor infracțiuni.

CARACTERIZAREA ÎNVINUȚILOR

Mureșan Ioan Avram nu are antecedente penale, este căsătorit și are un copil major. În prezent, este administrator al SC ICC SRL București. Nu a

recunoscut săvârșirea infracțiunilor și a încercat să acorde conotații nereală, nejustificate, împrejurărilor de fapt reținute în sarcina sa.

Truță Enea Ioan a fost cercetat sub aspectul săvârșirii infracțiunii prev. de art. 215 C.p. în anul 2000, iar la data de 14.03.2002 s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale față de acesta sub aspectul săvârșirii infracțiunii menționate anterior. Este necăsătorit și are un copil minor. În prezent este medic veterinar la Dispensarul Sanitar Veterinar Târgul Mureș. Pe parcursul urmăririi penale a avut o conduită corespunzătoare, a explicat unele din faptele reținute în sarcina sa și a ajutat în mod activ la aflarea adevărului.

Căpitanu Silvia nu are antecedente penale, este căsătorită și are un copil minor. În prezent este consilier superior în cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului. Nu a recunoscut săvârșirea infracțiunilor și a dat explicații nereală faptelor sale.

Jiga Dan este în prezent arestat în altă cauză. Este căsătorit, are doi copii minori și a îndeplinit funcția de director la societatea AGROMECC din Reghin. A fost arestat la data de 18 noiembrie 2002 de Parchetul Național Anticorupție și trimis în judecată sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de luare de mită, abuz în serviciu contra intereselor persoanelor și abuz în serviciu contra intereselor publice în formă calificată. Prin sentința 1087/2003, inculpatul a fost condamnat pentru infracțiunile de luare de mită și abuz în serviciu contra intereselor publice în formă calificată la o pedeapsă rezultantă de 5 ani închisoare iar sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor a fost achitat, instanța apreciind că fapta nu este prevăzută de legea penală.

Față de aceste considerente, văzând prev. art. 262 pct.1 lit.a C.p.p., art. 262 pct.2 lit.a C.p.p., art. 11 pct.1 lit.a C.p.p., art. 228 alin.6 C.p.p., art. 10 lit. a,d C.p.p., art. 38 C.p.p.,

DISPUN:

*Punerea în mișcare a acțiunii penale și
Trimiterea în judecată a inculpaților:*

Mureșan Ioan Avram – fiul lui ... domiciliat în ..., cetățean român, studii superioare, stagiul militar satisfăcut, căsătorit, un copil major, fost ministru al agriculturii și alimentației, actualmente administrator la SC ICC SRL București, fără antecedente penale,

- pentru infracțiunile de deturnare de fonduri prev. de art. 302¹ alin.2 C.p. (expusă la pct.1 al Rețizatoriului), abuz în serviciu contra intereselor publice în formă calificată și continuată prev. de art. 248 rap. la art. 248¹ C.p. cu aplic. art. 41 alin.2 C.p. și fals intelectual prev. de art. 289 C.p. (expuse la pct.2 al Rețizatoriului) cu aplic. art. 33 lit.a C.p.

Truță Enea Ioan – fiul lui domiciliat în ... cetățean român, studii superioare, stagiul militar satisfăcut, divorțat, un copil minor, fost secretar general adjunct și consilier la Ministerul Agriculturii și Alimentației, actualmente medic veterinar la Dispensarul Sanitar Veterinar Târgul Mureș, fără antecedente penale,

- pentru infracțiunile de deturnare de fonduri prev. de art. 302¹ alin.2 C.p. (expuse la pct.1 al Rechizitoriului) și complicitate la luare de mită în formă continuată, prev. de art. 26 rap. la art. 254 C.p. cu aplic. art. 41 alin.2 C.p. (expusă la pct.3 al Rechizitoriului) aflate în concurs real, prev. de art. 33 lit.a C.p.

Căpitanu Silvia – (fostă Buzatu) fiica lui... domiciliată în ... cetățean român, studii superioare, căsătorită, un copil minor, fost director general al Direcției Generale Integrare Europeană și Cooperare Internațională din Ministerul Agriculturii și Alimentației, actualmente consilier superior la Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, fără antecedente penale, - pentru infracțiunea de deturnare de fonduri prev. de art. 302¹ alin.2 C.p. (expusă la pct.1 al Rechizitoriului)

Jiga Dan - fiul lui ... domiciliat în ... cetățean român, studii superioare, stagiul militar satisfăcut, căsătorit, doi copii, fost director general al Direcției Generale Economice și Relații Bugetare din Ministerul Agriculturii și Alimentației, fără antecedente penale, în prezent arestat în altă cauză, - pentru infracțiunile de luare de mită prev. de art. 254 C.p. cu aplic. art. 41 alin.2 C.p. și art. 254 C.p. cu aplic. art. 6 din Legea 78/2000 cu aplic. art. 41 alin.2 C.p., (expuse la pct.3 al Rechizitoriului) aflate în concurs real prev. de art. 33 lit.a C.p.

2. Scoaterea de sub urmărire penală a învinuiților Jiga Dan – sub aspectul săvârșirii infracțiunii de deturnare de fonduri prev. de art. 302¹ alin.2 C.p., Ghiță Adrian – sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor publice în formă calificată prev. de art. 248 rap. la art. 248¹ C.p. întrucât nu sunt întrunite elementele constitutive ale acestei infracțiuni, precum și față de Jiga Dan (în legătură cu aspectele analizate la pct.4 al Rechizitoriului) și Ioan Avram Mureșan (în legătură cu aspectele analizate la pct.3 al Rechizitoriului) – sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de luare de mită prev. de art. 254 C.p. întrucât faptele nu există.

3. Neînceperea urmăririi penale față de învinuitul Ioan Avram Mureșan și Ghiță Adrian – sub aspectul săvârșirii infracțiunii de luare de mită prev. de art. 254 C.p. (în legătură cu aspectele prezentate la pct. 2 al Rechizitoriului) întrucât fapta nu există.

4. Neînceperea urmăririi penale față de făptuitorii Vasile Radu și Isărescu Mugur – sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor publice în formă calificată prev. de art. 248 rap. la art. 248¹ C.p. (în legătură cu aspectele prezentate la pct.2 al Rechizitoriului) întrucât nu sunt întrunite elementele constitutive ale acestei infracțiuni.

5. Disjungerea cercetărilor față de făptuitorul Zecheru Vasile – sub aspectul comiterii infracțiunii prev. de art. 302¹ alin.2 C.p.

Învinuiților trimiși în judecată li s-a prezentat materialul de urmărire penală în prezența apărătorilor aleși.

În conformitate cu art. 264 C.p., dosarul cauzei va fi înaintat Înaltei Curți de Casație și Justiție, urmând a fi citați:

INCULPAȚI

Mureșan Ioan Avram

Truță Enea Ioan

Căpitanu Silvia

Jiga Dan - Arestul Direcției Generale de Poliție a Municipiului București

PARTE CIVILĂ

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR, APELOR ȘI MEDIULUI –
București, B-dul Carol I nr.24

ADMINISTRAȚIA NAȚIONALĂ A REZERVELOR DE STAT - București, B-dul
Libertății nr.12 A

MARTORI

Nicolaescu Cristina

Lef Laura Maria

Ticu Daniela

Calomfirescu Ștefan Bogdan

Mateescu Mihai Dan

Rusuleanu Cristina

Ghiță Adrian

Mitescu Stere

Ursu Ștefan

Tănăsioiu Daniel

Gyemant Andrei

Dobjanski Rodica Cornelia

Nedelcu Valentin – Arestul I.G.P.

Ghiță Gabriel –

Berbec Florian – Arestul I.G.P.

Voiculescu Tania

Se stabilesc cheltuieli judiciare în sumă de 40.000.000 lei ce vor fi suportate de inculpați, conform art. 191 alin.1 C.p.p.

PROCUROR ȘEF SERVICIU,
Alexandru Chiciu

LUMEA JUSTITIEI.RO